EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 13.6.2025
COM(2025) 308 final

ANNEX 6

PŘÍLOHA

návrhu rozhodnutí Rady

o podpisu rozsáhlého balíčku dohod za účelem konsolidace, prohloubení a rozšíření dvoustranných vztahů se Švýcarskou konfederací jménem Evropské unie a o prozatímním provádění Dohody o podmínkách účasti Švýcarské konfederace na činnosti Agentury Evropské unie pro Kosmický program

DOHODA
MEZI EVROPSKOU UNIÍ
A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACÍ
O ELEKTŘINĚ

EVROPSKÁ UNIE, dále jen „Unie“,

a

ŠVÝCARSKÁ KONFEDERACE, dále jen „Švýcarsko“,

dále jen „smluvní strany“,

BEROUCE V ÚVAHU stávající zvláště úzkou integraci elektrizačních soustav Unie a Švýcarska a skutečnost, že Švýcarsko je součástí skupiny evropských zemí, které rozvíjely přeshraniční obchod s elektřinou v Evropě na základě spolupráce mezi provozovateli přenosových soustav s cílem využít výhod sdílených zdrojů energie;

BEROUCE NA VĚDOMÍ, že v posledních dvou desetiletích byl v Unii vytvořen podrobný právní rámec pro organizaci účinného vnitřního trhu s elektřinou s mechanismy obchodování s elektřinou, jako je propojení trhů v celé Unii, který nahradil dřívější rámec spolupráce;

UZNÁVAJÍCE, že neuplatňování pravidel Unie pro obchod s elektřinou a bezpečnost dodávek ve Švýcarsku a z toho vyplývající nepřítomnost Švýcarska ve společných systémech obchodování, platformách a koordinačních orgánech, které se řídí právem Unie, představuje stále větší výzvy pro spolupráci v oblasti elektřiny mezi smluvními stranami a pro jejich bezpečnost dodávek, což vede k neefektivnosti trhu, vyšším transakčním nákladům, právní nejistotě a nedostatečné spolehlivosti při výměně elektřiny, což vede k dodatečným nákladům pro odběratele elektřiny;

ZDŮRAZŇUJÍCE, že cílem této dohody je s přihlédnutím ke stávající fyzicky úzké integraci švýcarské elektrizační soustavy do evropské elektrizační soustavy posílit vzájemnou spolupráci v odvětví elektřiny, umožnit účast Švýcarska ve všech systémech obchodování, platformách a společných koordinačních orgánech, které se řídí právem Unie, podpořit přeshraniční obchodování s elektřinou, zvýšit hospodářskou účinnost a sociální blahobyt, posílit bezpečnost dodávek, zvýšit stabilitu sítě a usnadnit přechod na energetický systém s nulovými čistými emisemi skleníkových plynů v Evropě do roku 2050 ke vzájemnému prospěchu Švýcarska a Unie;

BEROUCE V ÚVAHU, že účast Švýcarska na vnitřním trhu Unie s elektřinou vyžaduje integraci Švýcarska způsobem, který smluvním stranám zajistí stejná práva a povinnosti. To zase vyžaduje vhodná pravidla pro rovné podmínky, které zajistí otevřenou a spravedlivou hospodářskou soutěž mezi smluvními stranami, včetně příslušných pravidel ohledně hospodářské soutěže, životního prostředí a výroby energie z obnovitelných zdrojů;

BEROUCE NA VĚDOMÍ potřebu úzké spolupráce mezi smluvními stranami a jejich orgány za účelem řádného výkladu a uplatňování pravidel vnitřního trhu s elektřinou a posílení regionální stability sítě, jakož i bezpečnosti dodávek, zejména v době energetické krize;

ZDŮRAZŇUJÍCE, že smluvní strany přikládají ve své spolupráci podle této dohody velký význam bezpečnosti dodávek elektřiny a že hlavním účelem této dohody je vytvořit spolehlivá pravidla, která zaručí, že obě smluvní strany budou pokračovat ve výměně elektřiny i v době energetické krize, a to na základě jasných pravidel, aby se mohly spolehnout na vzájemné toky elektřiny, čímž se sníží náklady pro její spotřebitele;

UZNÁVAJÍCE, že dlouhodobé fyzické přeshraniční rezervace kapacity omezují zásadu přístupu třetích stran, jak je provedena v pravidlech Unie pro trh s elektřinou, a že nakládání s historickými smlouvami s dlouhodobými fyzickými rezervacemi se zeměmi mimo Unii může vyvolat složité právní otázky, měla by tato dohoda poskytnout právní jistotu, pokud jde o postupné rušení těchto rezervací a režim platný v přechodném období;

PO ZVÁŽENÍ přínosů přeshraničního obchodování s elektřinou a pobídek k investicím do nákladově efektivních, čistých a bezpečných dodávek elektřiny v Unii a Švýcarsku;

UZNÁVAJÍCE, že veřejné vlastnictví elektrizační infrastruktury může být legitimní politickou volbou;

USILUJÍCE o posílení a prohloubení účasti Švýcarska a jeho podniků na vnitřním trhu Unie, jehož se Švýcarsko účastní na základě této dohody;

UZNÁVAJÍCE, že řádné fungování a jednotnost v oblastech vnitřního trhu, jichž se Švýcarsko účastní, vyžadují rovné podmínky hospodářské soutěže mezi švýcarskými podniky a podniky Unie na základě hmotněprávních a procesních pravidel, jež jsou rovnocenná pravidlům, která se na vnitřním trhu uplatňují na státní podporu;

OPĚTOVNĚ POTVRZUJÍCE autonomii smluvních stran a úlohu a pravomoci jejich orgánů, a pokud jde o Švýcarsko, dodržování zásad vyplývajících z jeho ústavního pořádku, včetně přímé demokracie, dělby moci a federalismu,

VZHLEDEM K TOMU, že Unie a Švýcarsko jsou vázány četnými dvoustrannými dohodami v různých oblastech, které stanoví zvláštní práva a povinnosti, jež jsou v některých ohledech podobné právům a povinnostem stanoveným v Unii;

PŘIPOMÍNAJÍCE, že účelem těchto dvoustranných dohod je zvýšit konkurenceschopnost Evropy a vytvořit užší hospodářské vazby mezi smluvními stranami založené na rovnosti, reciprocitě a obecné rovnováze jejich výhod, práv a povinností;

ROZHODNUTY posílit a prohloubit účast Švýcarska na vnitřním trhu Unie na základě stejných pravidel, jaká platí pro vnitřní trh, při zachování jeho nezávislosti a nezávislosti jeho orgánů, a pokud jde o Švýcarsko, dodržování zásad vyplývajících z přímé demokracie, federalismu a odvětvové povahy jeho účasti na vnitřním trhu;

OPĚTOVNĚ POTVRZUJÍCE, že je zachována pravomoc švýcarského Spolkového soudu a všech ostatních švýcarských soudů, jakož i soudů členských států a Soudního dvora Evropské unie vykládat dohodu v jednotlivých případech;

VĚDOMY SI zajištění jednotnosti v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, a to jak současných, tak budoucích,

SE DOHODLY TAKTO:

ČÁST I

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 1

Účel

1. Účelem této dohody je umožnit účast Švýcarska na vnitřním trhu s elektřinou v Unii zajištěním jednotného uplatňování pravidel vnitřního trhu s elektřinou, v případě potřeby upravených, za podmínek stanovených v této dohodě.

2. V tomto ohledu je cílem této dohody:

a) zaručit všem účastníkům trhu rovný přístup na unijní a švýcarský trh s elektřinou, včetně přístupu ke společným systémům obchodování, platformám a koordinačním orgánům;

b) podporovat přeshraniční obchod s elektřinou ke vzájemnému prospěchu Unie a Švýcarska, mimo jiné lepším přidělováním a řízením kapacity přenosové soustavy, zejména pokud jde o propojovací vedení;

c) zajistit stabilitu regionální elektrické sítě a připojení švýcarské elektrizační soustavy k propojené soustavě Unie;

d) zajistit vysoký stupeň bezpečnosti dodávek;

e) zaručit integritu a transparentnost velkoobchodního trhu s elektřinou;

f) zvýšit a podpořit podíl elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie a zaručit vysokou úroveň ochrany životního prostředí v odvětví elektřiny s cílem usnadnit přechod na energetický systém s nulovými čistými emisemi skleníkových plynů v Evropě do roku 2050;

g) posílit spolupráci mezi smluvními stranami, jejich příslušnými regulačními orgány a provozovateli v odvětví elektřiny.

ČLÁNEK 2

Oblast působnosti

1. Tato dohoda se vztahuje na odvětví elektřiny, pokud jde o její výrobu, přenos, distribuci, dodávky a obchodování s ní.

2. Tato dohoda se vztahuje rovněž na záležitosti přímo související s odvětvím elektřiny, jak je stanoveno v této dohodě.

ČLÁNEK 3

Zákaz diskriminace

Smluvní strany se zavazují, že při uplatňování této dohody nepřijmou diskriminační opatření.

ČÁST II

PRAVIDLA TÝKAJÍCÍ SE ÚČASTI NA VNITŘNÍM TRHU S ELEKTŘINOU

ČLÁNEK 4

Pravidla upravující odvětví elektřiny

Švýcarsko uplatňuje právní akty v odvětví elektřiny stanovené v příloze I.

ČLÁNEK 5

Švýcarský provozovatel přenosové soustavy

1. Aniž jsou dotčena ustanovení o oddělení provozovatelů přenosových soustav v právních aktech stanovených v příloze I, nesmí být žádné ustanovení této dohody vykládáno tak, že brání švýcarským veřejným subjektům, jako jsou kantony a obce, v držení přímé nebo nepřímé většiny v provozovateli švýcarské přenosové soustavy.

2. Žádné ustanovení této dohody nebrání společnostem působícím v odvětví elektřiny v držení přímé nebo nepřímé většiny ve švýcarském provozovateli přenosové soustavy v mezích ustanovení o oddělení provozovatelů přenosových soustav v právních aktech stanovených v příloze I.

ČLÁNEK 6

Švýcarští provozovatelé distribučních soustav

Aniž jsou dotčena ustanovení o oddělení provozovatelů distribučních soustav v právních aktech uvedených v příloze I, nesmí být žádné ustanovení této dohody vykládáno tak, že brání švýcarským veřejným subjektům, jako jsou kantony nebo obce:

a) v plném vlastnictví nebo držení přímé nebo nepřímé většiny ve švýcarských provozovatelích distribučních soustav;

b) v organizaci svých provozovatelů sítí a subjektů pro výrobu nebo dodávky podle veřejného práva.

ČLÁNEK 7

Švýcarská univerzální služba

1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že brání Švýcarsku v přijetí opatření na ochranu spotřebitele, která stanoví právo domácností a podniků pod určitou prahovou hodnotou spotřeby využívat univerzální služby, včetně služeb poskytovatele poslední instance v souladu s ustanoveními právních aktů stanovených v příloze I.

2. Tato dohoda nesmí být vykládána tak, že brání cenové regulaci univerzální služby v souladu s ustanoveními právních aktů stanovených v příloze I.

ČLÁNEK 8

Přechodný režim pro stávající dlouhodobé rezervace kapacity
v propojovacích vedeních na švýcarských hranicích

1. Za účelem zajištění souladu se zásadou nediskriminačního přístupu k elektrizační soustavě se se vstupem této dohody v platnost zruší stávající dlouhodobé rezervace kapacity elektřiny v propojovacích vedeních mezi Švýcarskem a Francií, které jsou stanoveny ve smlouvách uzavřených před 1. lednem 2002 a které jsou uvedeny v oddíle B přílohy II. Finanční náhrada se poskytuje držitelům těchto smluv na přechodné období končící sedm let po vstupu této dohody v platnost, avšak nejdéle do dne ukončení příslušné stávající smlouvy uvedené v oddíle B přílohy II, pokud tato smlouva skončí dříve. Změny smluv uvedených v oddíle B přílohy II nemají vliv na zrušení dlouhodobých rezervací kapacity nebo na přechodné období.

2. Oddíl A přílohy II stanoví zásady finanční náhrady a úkoly vnitrostátních regulačních orgánů související s náhradou a jejím financováním.

3. Bez ohledu na odstavec 1 se rezervace kapacity týkající se přeshraničních vodních elektráren s menším objemem rezervace kapacity nepřesahujícím 65 MW, jak je uvedeno v oddíle C přílohy II, zachovávají během přechodného období končícího 15 let po vstupu této dohody v platnost, avšak ne déle než ke dni ukončení příslušné stávající koncese, pokud koncese skončí dříve, a poté se zruší.

ČLÁNEK 9

Bezpečnost dodávek a rezervy

1. Smluvní strany přikládají ve své spolupráci podle této dohody velký význam bezpečnosti dodávek elektřiny. Aby bylo zajištěno fungování trhů s elektřinou a tok elektřiny tam, kde je to nejvíce zapotřebí, zůstanou přeshraniční propojovací vedení otevřená, a to i v době elektroenergetické krize, v souladu s touto dohodou. Je třeba se vyvarovat opatření ohrožujících bezpečnost dodávek elektřiny, zejména v případě elektroenergetických krizí, zejména zásahů, jako jsou nepatřičná omezení přeshraničních toků elektřiny.

2. Švýcarsko může přijmout nezbytná, přiměřená a nenarušující opatření k zajištění bezpečnosti dodávek elektřiny, zejména vytvořením a zavedením rezerv elektřiny v rozsahu, v jakém jsou slučitelná s touto dohodou.

3. Při posuzování své vnitrostátní přiměřenosti zdrojů může Švýcarsko učinit předpoklady s přihlédnutím ke zvláštnostem vnitrostátní poptávky po elektřině a její nabídky, včetně takových zvláštností vyplývajících ze skutečnosti, že Švýcarsko není členským státem Unie, nebo z prvků, které mohou být obzvláště důležité pro bezpečnost dodávek ve Švýcarsku, jako je snížená dostupnost jaderné energie a plynu pro výrobu elektřiny v sousedních zemích, jsou-li tyto obavy posouzeny přiměřeným a rozumným způsobem.

4. Za účelem zajištění účinnosti pravidel státní podpory pro přiměřenost výrobních kapacit podle této dohody a zohlednění nových možností výměny elektřiny na základě závazných pravidel po vstupu této dohody v platnost nesmí státní podpora na přiměřené rezervy poskytnutá před vstupem této dohody v platnost, která není slučitelná s touto dohodou, trvat déle než šest let po vstupu této dohody v platnost.

ČLÁNEK 10

Účast Švýcarska v institucích a jiných subjektech

1. Švýcarsko a příslušní švýcarští aktéři se účastní činnosti institucí, výborů, regionů, režimů, platforem, iniciativ a dalších podobných subjektů relevantních podle této dohody.

2. Konkrétně:

a) švýcarský vnitrostátní regulační orgán se účastní činnosti Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů (dále jen „ACER“);

b) švýcarský provozovatel přenosové soustavy se účastní činnosti Evropské sítě provozovatelů elektroenergetických přenosových soustav (dále jen „síť ENTSO pro elektřinu“);

c) švýcarští provozovatelé distribučních soustav se účastní činnosti Evropského subjektu pro provozovatele distribučních soustav (dále jen „subjekt EU DSO“).

3. Podrobnosti týkající se účasti Švýcarska jsou stanoveny v přílohách.

ČLÁNEK 11

Využívání zdrojů energie a vlastnictví výrobních zařízení

1. Švýcarsko si zachová právo stanovit podmínky pro využívání svých energetických zdrojů, včetně využívání vodní energie, v mezích příslušných použitelných právních předpisů podle této dohody, jakož i svou volbu mezi různými energetickými zdroji a základní skladbu svého zásobování energií.

2. Žádné ustanovení této dohody nebrání veřejným subjektům, aby vlastnily výrobní zařízení, včetně vodních elektráren, v mezích příslušných platných právních předpisů o elektřině.

ČÁST III

STÁTNÍ PODPORA

ČLÁNEK 12

Cíle ustanovení o státní podpoře

1. Cílem této části je zajistit rovné podmínky hospodářské soutěže mezi podniky Unie a švýcarskými podniky v oblastech vnitřního trhu, jež spadají do oblasti působnosti této dohody, a zajistit řádné fungování vnitřního trhu stanovením hmotněprávních a procesních pravidel státní podpory.

2. Tato část a její přílohy nemění oblast působnosti ani cíle této dohody.

ČLÁNEK 13

Státní podpora

1. Nestanoví-li tato dohoda jinak, podpory poskytované v jakékoli formě Švýcarskem nebo některým členským státem Unie nebo ze státních prostředků, které narušují nebo hrozí narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo výrobu určitých produktů, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi smluvními stranami v oblasti působnosti této dohody, neslučitelné s řádným fungováním vnitřního trhu.

2. Níže uvedené je slučitelné s řádným fungováním vnitřního trhu:

a) podpory sociální povahy poskytované individuálním spotřebitelům za podmínky, že se poskytují bez diskriminace na základě původu výrobků;

b) podpory určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi;

c) opatření stanovená v oddíle A přílohy III.

3. Za slučitelné s řádným fungováním vnitřního trhu mohou být považovány:

a) podpory, které mají napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností;

b) podpory, které mají napomoci uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu nebo společného zájmu smluvních stran anebo napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu Unie nebo Švýcarska;

c) podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se zájmem smluvních stran;

d) podpory určené na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví, jestliže neovlivní podmínky obchodu a hospodářské soutěže v míře odporující zájmu smluvních stran;

e) kategorie podpor stanovené v oddíle B přílohy III.

4. Podpory poskytnuté v souladu s oddílem C přílohy III se považují za slučitelné s řádným fungováním vnitřního trhu a jsou vyňaty z oznamovací povinnosti podle článku 14.

5. Podpory udílené podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu nebo podnikům, které mají povahu fiskálního monopolu, podléhají pravidlům obsaženým v této dohodě, pokud uplatnění těchto pravidel nebrání právně nebo fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly svěřeny. Rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem smluvních stran.

6. Tato část se nevztahuje na podpory, u nichž částka poskytnutá jednomu podniku na činnosti spadající do oblasti působnosti této dohody představuje podporu *de minimis* stanovenou v oddíle D přílohy III.

7. Smíšený výbor zřízený článkem 25 této dohody (dále jen „smíšený výbor“) může rozhodnout o aktualizaci oddílů A a B přílohy III upřesněním opatření, která jsou slučitelná s řádným fungováním vnitřního trhu, nebo kategorií podpor, které mohou být považovány za slučitelné s řádným fungováním vnitřního trhu.

ČLÁNEK 14

Dohled

1. Pro účely článku 12 dohlíží Unie, v souladu s rozdělením pravomocí mezi Unii a její členské státy, a Švýcarsko, v souladu se svým ústavním rozdělením pravomocí, na uplatňování pravidel státní podpory na svém území v souladu s touto částí.

2. Pro účely provádění této části udržuje Unie systém dohledu nad státními podporami v souladu s články 93, 106, 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) doplněnými právními akty Unie v oblasti státní podpory a právními akty Unie týkajícími se státní podpory v odvětví elektřiny uvedenými v příloze IV oddíle A bodě 1.

3. Pro účely provádění této části Švýcarsko do pěti let po vstupu této dohody v platnost zavede a udržuje systém dohledu nad státními podporami, který zajišťuje neustálý dohled a vymáhání na úrovni rovnocenné úrovni uplatňované v Unii, jak je stanoveno v odstavci 2, včetně:

a) nezávislého orgánu dohledu a

b) postupů k zajištění přezkumu slučitelnosti podpory s řádným fungováním vnitřního trhu ze strany orgánu dohledu, včetně:

i) předběžného oznámení o plánované podpoře orgánu dohledu;

ii) posouzení oznámené podpory provedeného orgánem dohledu a jeho pravomoci přezkoumávat neoznámenou podporu;

iii) napadení podpory, kterou orgán dohledu považuje za neslučitelnou s řádným fungováním vnitřního trhu, u příslušného soudního orgánu s odkladným účinkem od okamžiku, kdy je akt napadnutelný, a

iv) navrácení poskytnuté podpory, která byla shledána neslučitelnou s řádným fungováním vnitřního trhu, včetně úroků.

4. V souladu s pravomocemi vyplývajícími z ústavního pořádku Švýcarska se odst. 3 písm. b) body iii) a iv) nevztahují na akty švýcarského Spolkového shromáždění nebo švýcarské Spolkové rady.

5. Nemůže-li švýcarský orgán dohledu z důvodu omezení své pravomoci podle švýcarského ústavního pořádku napadnout u soudního orgánu podporu švýcarského Spolkového shromáždění nebo švýcarské Spolkové rady, napadne použití této podpory jinými orgány ve všech konkrétních případech. Pokud soudní orgán konstatuje, že uvedená podpora není slučitelná s řádným fungováním vnitřního trhu, vezmou příslušné švýcarské soudní a správní orgány toto zjištění v úvahu při posuzování, zda v jimi projednávané věci tuto podporu použít.

ČLÁNEK 15

Existující podpora

1. Ustanovení čl. 14 odst. 3 písm. b) se nepoužije na existující podporu, včetně režimů podpory a jednotlivé podpory.

2. Pro účely této dohody zahrnuje existující podpora podporu poskytnutou před vstupem této dohody v platnost a do pěti let po jejím vstupu v platnost.

3. Do dvanácti měsíců ode dne zavedení systému dohledu podle čl. 14 odst. 3 získá orgán dohledu přehled o existujících režimech podpory spadajících do oblasti působnosti této dohody, které jsou stále v platnosti, a provede *prima facie* posouzení těchto režimů podle kritérií stanovených v článku 13.

4. Všechny existující režimy podpory ve Švýcarsku podléhají průběžnému přezkumu ze strany orgánu dohledu, pokud jde o jejich slučitelnost s řádným fungováním vnitřního trhu podle odstavců 5, 6 a 7.

5. Pokud se orgán dohledu domnívá, že existující režim podpory není nebo již není slučitelný s řádným fungováním vnitřního trhu, informuje příslušné orgány o povinnosti dodržovat tuto část. Je-li takový režim podpory změněn nebo ukončen, informují o tom příslušné orgány orgán dohledu.

6. Pokud se orgán dohledu domnívá, že opatření přijatá příslušnými orgány jsou vhodná k zajištění slučitelnosti režimu podpory s řádným fungováním vnitřního trhu, uvedená opatření zveřejní.

7. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku, pokud se orgán dohledu domnívá, že režim podpory zůstává neslučitelný s řádným fungováním vnitřního trhu, zveřejní své posouzení a napadne použití uvedeného režimu podpory ve všech konkrétních případech v souladu s čl. 14 odst. 3 písm. b) bodem iii) a čl. 14 odst. 5.

8. Pokud je pro účely této části existující režim podpory změněn tak, že to má dopad na slučitelnost podpory s řádným fungováním vnitřního trhu, považuje se podpora za novou podporu, a proto se na ni vztahuje čl. 14 odst. 3 písm. b).

ČLÁNEK 16

Transparentnost

1. Pokud jde o podporu poskytovanou na jejich území, zajistí smluvní strany transparentnost. V případě Unie je transparentnost založena na hmotněprávních a procesních pravidlech, která se v Unii uplatňují na státní podporu spadající do oblasti působnosti této dohody. V případě Švýcarska je transparentnost založena na hmotněprávních a procesních pravidlech, jež jsou rovnocenná pravidlům, která se v Unii uplatňují na státní podporu spadající do oblasti působnosti této dohody.

2. Není-li v této části stanoveno jinak, zajistí každá smluvní strana ohledně svého území zveřejnění:

a) poskytnuté podpory;

b) stanovisek nebo rozhodnutí svých orgánů dohledu;

c) rozhodnutí příslušných soudních orgánů o slučitelnosti podpory s řádným fungováním vnitřního trhu a

d) pokynů a sdělení používaných jejími orgány dohledu.

ČLÁNEK 17

Podmínky spolupráce

1. Smluvní strany spolupracují a vyměňují si informace o státní podpoře v souladu se svými právními předpisy a dostupnými zdroji.

2. Pro účely jednotného provádění, uplatňování a výkladu hmotněprávních pravidel státní podpory a jejich harmonického rozvoje:

a) smluvní strany spolupracují a vzájemně konzultují příslušné pokyny a sdělení uvedené v oddíle B přílohy IV a

b) orgány dohledu smluvních stran uzavřou ujednání o pravidelné výměně informací, včetně informací o důsledcích pro použití pravidel pro existující podporu.

ČLÁNEK 18

Konzultace

1. Smluvní strany vzájemně na žádost jedné z nich v rámci smíšeného výboru konzultují otázky týkající se provádění této části.

2. V případě vývoje týkajícího se důležitých zájmů smluvní strany, který by mohl ovlivnit fungování této části, se smíšený výbor na žádost smluvní strany sejde na přiměřeně vysoké úrovni do 30 dnů od této žádosti, aby záležitost projednal.

ČLÁNEK 19

Začlenění právních aktů týkajících se státní podpory

1. Bez ohledu na článek 27, pro účely čl. 13 odst. 4 a 6 a čl. 14 odst. 2 a 3 a s cílem zaručit právní jistotu a jednotnost práva v oblastech vnitřního trhu, jichž se Švýcarsko na základě této dohody účastní, Švýcarsko a Unie zajistí, aby právní akty Unie přijaté v oblastech, na něž se vztahují oddíly C a D přílohy III a oddíl A přílohy IV, byly do uvedených příloh začleněny co nejdříve po svém přijetí.

2. Přijme-li Unie právní akt v oblasti, na niž se vztahují oddíly C a D přílohy III nebo oddíl A přílohy IV, co nejdříve o tom informuje Švýcarsko prostřednictvím smíšeného výboru. Smíšený výbor k danému tématu uspořádá výměnu názorů na žádost kterékoli smluvní strany.

3. Smíšený výbor jedná v souladu s odstavcem 1 tím, že co nejdříve přijme rozhodnutí o změně oddílů C a D přílohy III a oddílu A přílohy IV, včetně nezbytných úprav.

4. S výhradou článku 28 vstupují rozhodnutí smíšeného výboru podle odstavce 3 tohoto článku v platnost okamžitě, avšak v žádném případě přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

ČÁST IV

OBLASTI SOUVISEJÍCÍ S TRHEM S ELEKTŘINOU

ČLÁNEK 20

Životní prostředí

1. Smluvní strany zajistí vysokou úroveň ochrany životního prostředí v odvětví elektřiny.

2. Švýcarsko zajistí vysokou úroveň ochrany životního prostředí v souladu s čl. 27 odst. 3 a přílohou V.

ČLÁNEK 21

Energie z obnovitelných zdrojů

1. Smluvní strany spolupracují v oblasti obnovitelných zdrojů energie, zejména pokud jde o jejich zavádění a podporu.

2. Smluvní strany se zavazují zvýšit podíl energie z obnovitelných zdrojů ve svých energetických systémech. Švýcarsko uplatňuje právní akty týkající se obnovitelných zdrojů energie uvedené v příloze VI, a zejména stanoví vhodný orientační cíl v oblasti energie z obnovitelných zdrojů.

3. Smluvní strany usilují o urychlení svých plánovacích a povolovacích postupů.

ČLÁNEK 22

Spolupráce v oblasti infrastruktury

1. Smluvní strany spolupracují s cílem usnadnit včasný rozvoj a interoperabilitu elektrizační infrastruktury propojující jejich území.

2. Každá smluvní strana zajistí, aby byly vypracovány, zveřejněny a pravidelně aktualizovány plány rozvoje sítě pro elektroenergetickou přenosovou soustavu.

3. Pro účely případné kvalifikace švýcarských projektů infrastruktury jakožto projektů ve společném zájmu podle čl. 2 bodu 1 a čl. 4 odst. 2 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/869[1] se v případě Švýcarska předpokládá vysoká úroveň konvergence politického rámce. Švýcarsko zajistí podobný harmonogram pro urychlené provádění a další opatření na podporu politiky, jak je stanoveno v uvedeném nařízení.

ČÁST V

INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 23

Cíle institucionálních ustanovení

1. Cílem této části je zaručit smluvním stranám a hospodářským subjektům a jednotlivcům větší právní jistotu, rovné zacházení a rovné podmínky v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, které spadají do oblasti působnosti této dohody.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/869 ze dne 30. května 2022, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě, mění nařízení (ES) č. 715/2009, (EU) 2019/942 a (EU) 2019/943 a směrnice 2009/73/ES a (EU) 2019/944 a zrušuje nařízení (EU) č. 347/2013 (Úř. věst. EU L 152, 3.6.2022, s. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/869/oj).

2. Za tímto účelem poskytuje tato část institucionální řešení, která usnadní trvalé a vyvážené posilování hospodářských vztahů mezi smluvními stranami. S ohledem na zásady mezinárodního práva stanoví tato část zejména institucionální řešení této dohody, jež jsou společná pro dvoustranné dohody, které byly nebo mají být uzavřeny v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, aniž by se měnila oblast působnosti nebo cíle této dohody, zejména:

a) postup pro sladění dohody s právními akty Unie, jež jsou pro tuto dohodu relevantní;

b) jednotný výklad a uplatňování této dohody a právních aktů Unie, na něž se v této dohodě odkazuje;

c) dohled nad uplatňováním této dohody a uplatňování této dohody a

d) řešení sporů v rámci této dohody.

ČLÁNEK 24

Dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní

1. Stávající a budoucí dvoustranné dohody mezi Unií a Švýcarskem v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, se považují za soudržný celek, který zajišťuje rovnováhu mezi právy a povinnostmi mezi Unií a Švýcarskem.

2. Tato dohoda představuje dvoustrannou dohodu v oblasti související s vnitřním trhem, jíž se Švýcarsko účastní.

ČLÁNEK 25

Smíšený výbor

1. Zřizuje se smíšený výbor. Smíšený výbor se skládá ze zástupců smluvních stran.

2. Smíšenému výboru spolupředsedají zástupce Unie a zástupce Švýcarska.

3. Smíšený výbor:

a) zajišťuje řádné fungování a účinnou správu a uplatňování této dohody;

b) poskytuje fórum pro vzájemné konzultace a průběžnou výměnu informací mezi smluvními stranami, zejména s cílem nalézt řešení jakýchkoli obtíží s výkladem nebo uplatňováním této dohody nebo právního aktu Unie, na který se odkazuje v této dohodě v souladu s článkem 32;

c) vydává doporučení smluvním stranám v záležitostech týkajících se této dohody;

d) přijímá rozhodnutí, je-li tak výslovně stanoveno v této dohodě, a

e) vykonává jakoukoli jinou pravomoc, kterou mu uděluje tato dohoda.

4. V případě změny článků 1 až 6, 10 až 15, 17 nebo 18 Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „protokol (č. 7)“), smíšený výbor odpovídajícím způsobem změní dodatek přílohy I.

5. Smíšený výbor jedná na základě jednomyslnosti.

Rozhodnutí jsou pro smluvní strany závazná a smluvní strany přijmou veškerá nezbytná opatření k jejich provedení.

6. Smíšený výbor zasedá nejméně jednou ročně, střídavě v Bruselu a Bernu, pokud spolupředsedové nerozhodnou jinak. Sejde se rovněž na žádost kterékoli ze smluvních stran. Spolupředsedové se mohou dohodnout, že zasedání smíšeného výboru se uskuteční prostřednictvím videokonference nebo telekonference.

7. Smíšený výbor přijme svůj jednací řád a podle potřeby jej aktualizuje.

8. Smíšený výbor může rozhodnout o vytvoření jakékoli pracovní skupiny nebo skupiny odborníků, která mu může být nápomocna při plnění jeho povinností.

KAPITOLA 2

SLADĚNÍ TÉTO DOHODY S PRÁVNÍMI AKTY UNIE

ČLÁNEK 26

Účast na vypracovávání právních aktů Unie („tvorba rozhodnutí“)

1. Při vypracovávání návrhu právního aktu Unie v souladu se Smlouvou o fungování EU v oblasti, na niž se vztahuje tato dohoda, o tom Evropská komise (dále jen „Komise“) informuje Švýcarsko a neformální cestou konzultuje odborníky Švýcarska stejně, jako žádá o stanoviska odborníků z členských států Unie pro vypracování svých návrhů.

Na žádost kterékoli smluvní strany se uskuteční předběžná výměna názorů ve smíšeném výboru.

Smluvní strany se na žádost kterékoli z nich znovu vzájemně konzultují v rámci smíšeného výboru v důležitých okamžicích fáze předcházející přijetí právního aktu Unií, a to v průběžném informačním a konzultačním procesu.

2. Při přípravě aktů v přenesené pravomoci týkajících se základních aktů práva Unie v oblasti, na niž se vztahuje tato dohoda, v souladu se Smlouvou o fungování EU Komise zajistí, aby se do přípravy návrhů Švýcarsko zapojilo v co největší míře, a vede konzultace s odborníky Švýcarska na stejném základě jako s odborníky z členských států Unie.

3. Při přípravě prováděcích aktů týkajících se základních aktů práva Unie v oblasti, na niž se vztahuje tato dohoda, v souladu se Smlouvou o fungování EU Evropská komise zajistí, aby se do přípravy návrhů, které předloží výborům, jež jsou Komisi nápomocny při výkonu jejích výkonných pravomocí, Švýcarsko zapojilo v co největší míře, a vede konzultace s odborníky Švýcarska na stejném základě jako s odborníky z členských států Unie.

4. Je-li to nutné k zajištění řádného fungování této dohody, odborníci Švýcarska se podílejí na práci výborů, na něž se nevztahují odstavce 2 a 3. Seznam těchto výborů a případně dalších výborů s podobnými charakteristikami vypracuje a aktualizuje smíšený výbor.

5. Tento článek se nepoužije na právní akty Unie nebo jejich ustanovení spadající do oblasti působnosti výjimky uvedené v čl. 27 odst. 8.

ČLÁNEK 27

Začlenění právních aktů Unie

1. Aby byla zaručena právní jistota a jednotnost práva v oblasti související s vnitřním trhem, jíž se Švýcarsko účastní na základě této dohody, Švýcarsko a Unie zajistí, aby právní akty Unie přijaté v oblasti, na niž se vztahuje tato dohoda, byly do této dohody začleněny co nejdříve po přijetí.

2. Právní akty Unie začleněné do příloh I a VI v souladu s odstavcem 5 jsou po začlenění do této dohody součástí právního řádu Švýcarska, případně s výhradou úprav, o nichž rozhodne smíšený výbor.

3. V oblasti působnosti odvětví elektřiny Švýcarsko přijme nebo zachová ustanovení stanovující požadavky, které zajistí alespoň stejnou úroveň ochrany životního prostředí, jaká je stanovena v právních aktech Unie začleněných do přílohy V v souladu s odstavcem 5. Ustanovení švýcarských právních předpisů přijatých nebo zachovávaných v souladu s tímto odstavcem se nelze dovolávat k omezení volného přístupu zboží a služeb z Unie, které splňují požadavky stanovené v právních aktech Unie uvedených v příloze V, na švýcarský trh.

4. Přijme-li Unie právní akt v oblasti, na niž se vztahuje tato dohoda, co nejdříve o tom informuje Švýcarsko prostřednictvím smíšeného výboru. Smíšený výbor k danému tématu uspořádá výměnu názorů na žádost kterékoli smluvní strany.

5. Smíšený výbor jedná v souladu s odstavcem 1 tím, že co nejdříve přijme rozhodnutí o změně příloh I, V a VI této dohody, včetně nezbytných úprav.

6. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 2, může smíšený výbor, v zájmu zajištění soudržnosti této dohody s přílohami I, V a VI ve znění podle odstavce 5, navrhnout ke schválení smluvními stranami v souladu s jejich vnitřními postupy revizi této dohody.

7. Odkazy v této dohodě na právní akty Unie, které již nejsou v platnosti, se považují za odkazy na právní akt Unie o zrušení začleněný do příloh I, V a VI ode dne vstupu v platnost rozhodnutí smíšeného výboru o odpovídající změně příloh I, V a VI, není-li v uvedeném rozhodnutí stanoveno jinak.

8. Povinnost stanovená v odstavci 1 se nevztahuje na právní akty Unie nebo jejich ustanovení spadající do oblasti působnosti následující výjimky:

– ustanovení čl. 9 odst. 3.

9. S výhradou článku 28 vstupují rozhodnutí smíšeného výboru podle odstavce 5 v platnost okamžitě, avšak v žádném případě přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

10. Aby usnadnily proces přijímání rozhodnutí, spolupracují smluvní strany v dobré víře během celého průběhu postupu stanoveného v tomto článku.

ČLÁNEK 28

Plnění ústavních povinností Švýcarskem

1. Během výměny názorů uvedené v čl. 27 odst. 4 informuje Švýcarsko Unii o tom, zda rozhodnutí uvedené v čl. 27 odst. 5 ke své závaznosti vyžaduje, aby Švýcarsko splnilo své ústavní povinnosti.

2. Pokud rozhodnutí uvedené v čl. 27 odst. 5 ke své závaznosti vyžaduje, aby Švýcarsko splnilo své ústavní povinnosti, má na to Švýcarsko maximálně dva roky ode dne sdělení této informace podle odstavce 1, s výjimkou případů konání referenda, kdy se toto období prodlouží o jeden rok.

3. Dokud Švýcarsko nesdělí, že splnilo své ústavní povinnosti, provádějí smluvní strany rozhodnutí uvedené v čl. 27 odst. 5 prozatímně, pokud Švýcarsko Unii neinformuje, že prozatímní provádění rozhodnutí není možné, a neuvede pro to důvody.

Prozatímní provádění nesmí v žádném případě nastat přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

4. Jakmile Švýcarsko splní své ústavní povinnosti uvedené v odstavci 1, neprodleně to oznámí Unii prostřednictvím smíšeného výboru.

5. Rozhodnutí vstupuje v platnost dnem doručení oznámení podle odstavce 4, avšak v žádném případě přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

KAPITOLA 3

VÝKLAD A UPLATŇOVÁNÍ DOHODY

ČLÁNEK 29

Zásada jednotného výkladu

1. Za účelem dosažení cílů stanovených v článcích 1, 12 a 23 a v souladu se zásadami mezinárodního práva veřejného se dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, a právní akty Unie, na něž se v těchto dohodách odkazuje, vykládají a uplatňují jednotně v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní.

2. Právní akty Unie, na něž se v této dohodě odkazuje, a ustanovení této dohody, pokud jejich uplatňování zahrnuje pojmy práva Unie, se před podpisem této dohody i po podpisu vykládají a uplatňují v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie.

ČLÁNEK 30

Zásada účinného a harmonického uplatňování

1. Komise a příslušné švýcarské orgány spolupracují a vzájemně si pomáhají při zajišťování dohledu nad uplatňováním této dohody. Mohou si vyměňovat informace o činnostech dohledu nad uplatňováním této dohody. Mohou si vyměňovat názory a projednávat otázky společného zájmu.

2. Každá smluvní strana přijme vhodná opatření k zajištění účinného a harmonického uplatňování této dohody na svém území.

3. Kontrolu nad uplatňováním této dohody provádějí smluvní strany společně v rámci smíšeného výboru. Pokud se Komise nebo příslušné švýcarské orgány dozvědí o případu nesprávného uplatňování dohody, může být záležitost postoupena smíšenému výboru s cílem nalézt přijatelné řešení.

4. Jak Komise, tak příslušné švýcarské orgány dohlížejí na uplatňování této dohody druhou smluvní stranou. Použije se postup stanovený v článku 32 této dohody.

Jsou-li k zajištění účinného a harmonického uplatňování této dohody nezbytné určité kontrolní pravomoci orgánů Unie ve vztahu k jedné smluvní straně, jako jsou vyšetřovací a rozhodovací pravomoci, musí být v této dohodě konkrétně stanoveny.

ČLÁNEK 31

Zásada výlučnosti

Smluvní strany se zavazují, že v případě sporů ohledně výkladu nebo uplatňování této dohody a právních aktů Unie, na něž se odkazuje v této dohodě, nebo případně ohledně souladu rozhodnutí, jež Komise přijme na základě této dohody, s touto dohodou nebudou usilovat o jiné způsoby řešení, než které jsou stanoveny v této části.

ČLÁNEK 32

Postup v případě obtíží s výkladem nebo uplatňováním

1. V případě obtíží s výkladem nebo uplatňováním této dohody nebo právního aktu Unie, na který se v dohodě odkazuje, se smluvní strany vzájemně konzultují v rámci smíšeného výboru s cílem nalézt vzájemně přijatelné řešení. Za tímto účelem se smíšenému výboru poskytnou všechny užitečné informace, aby mohl situaci podrobně posoudit. Smíšený výbor posoudí všechny možnosti, které umožní zachovat řádné fungování této dohody.

2. Pokud smíšený výbor není schopen nalézt řešení obtíží uvedených v odstavci 1 do tří měsíců ode dne, kdy mu byly obtíže předloženy, může kterákoli smluvní strana požádat rozhodčí soud, aby spor vyřešil v souladu s pravidly stanovenými v protokolu.

3. Pokud dá spor podnět k otázce výkladu nebo uplatňování některého ustanovení uvedeného v čl. 29 odst. 2 a pokud je výklad takového ustanovení relevantní pro vyřešení sporu a nezbytný k tomu, aby o sporu mohl rozhodnout, předloží rozhodčí soud tuto otázku Soudnímu dvoru Evropské unie.

Pokud dá spor podnět k otázce výkladu nebo uplatňování některého ustanovení spadajícího do oblasti působnosti výjimky z povinnosti dynamické harmonizace uvedené v čl. 27 odst. 8 a pokud spor nezahrnuje výklad nebo použití pojmů práva Unie, vyřeší rozhodčí soud spor bez předložení této otázky Soudnímu dvoru Evropské unie.

4. Pokud rozhodčí soud pokládá otázku Soudnímu dvoru Evropské unie podle odstavce 3:

a) rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie je pro rozhodčí soud závazné a

b) Švýcarsko požívá stejných práv jako členské státy a orgány Unie a obdobně podléhá stejným řízením před Soudním dvorem Evropské unie.

5. Každá smluvní strana přijme veškerá nezbytná opatření, aby v dobré víře provedla rozhodnutí rozhodčího soudu. Smluvní strana, u níž rozhodčí soud shledal, že tuto dohodu nedodržela, informuje druhou smluvní stranu prostřednictvím smíšeného výboru o opatřeních, která přijala, aby splnila požadavky rozhodnutí rozhodčího soudu.

ČLÁNEK 33

Kompenzační opatření

1. Pokud smluvní strana, u níž rozhodčí soud shledal, že tuto dohodu nedodržela, neinformuje druhou smluvní stranu v přiměřené lhůtě stanovené v souladu s čl. IV.2 odst. 6 protokolu o opatřeních, která přijala, aby splnila požadavky rozhodnutí rozhodčího soudu, nebo pokud se druhá smluvní strana domnívá, že oznámená opatření nejsou v souladu s rozhodnutím rozhodčího soudu, může tato druhá smluvní strana přijmout přiměřená kompenzační opatření v rámci této dohody nebo jakékoli jiné dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní (dále jen „kompenzační opatření“), s cílem odstranit možnou nerovnováhu. Oznámí smluvní straně, u níž rozhodčí soud shledal, že tuto dohodu nedodržela, kompenzační opatření, která budou upřesněna v oznámení. Tato kompenzační opatření nabývají účinku tři měsíce ode dne tohoto oznámení.

2. Pokud smíšený výbor do jednoho měsíce ode dne oznámení zamýšlených kompenzačních opatření nepřijme rozhodnutí o pozastavení, změně nebo zrušení těchto kompenzačních opatření, může kterákoli smluvní strana předložit otázku přiměřenosti těchto kompenzačních opatření k rozhodčímu řízení v souladu s protokolem.

3. Rozhodčí soud rozhodne ve lhůtách stanovených v čl. III.8 odst. 4 protokolu.

4. Kompenzační opatření nemají zpětný účinek. Zejména musí být zachována práva a povinnosti, které jednotlivci a hospodářské subjekty nabyli již před nabytím účinnosti kompenzačních opatření.

ČLÁNEK 34

Spolupráce mezi jurisdikcemi

1. V zájmu podpory jednotného výkladu se švýcarský Spolkový soud a Soudní dvůr Evropské unie dohodnou na dialogu a jeho podmínkách.

2. Švýcarsko má právo předložit Soudnímu dvoru Evropské unie spisy účastníků řízení nebo písemná vyjádření, pokud soud členského státu Unie předloží Soudnímu dvoru Evropské unie předběžnou otázku týkající se výkladu této dohody nebo ustanovení právního aktu Unie, které jsou v ní uvedeny.

ČLÁNEK 35

Odkazy na území

Kdykoli právní akty Unie začleněné do této dohody odkazují na území „Evropské unie“, „Unie“, „společného trhu“ nebo „vnitřního trhu“, považují se tyto odkazy pro účely této dohody za odkazy na území uvedená v článku 43.

ČLÁNEK 36

Odkazy na státní příslušníky členských států Unie

Kdykoli právní akty Unie začleněné do této dohody odkazují na státní příslušníky členských států Unie, považují se tyto odkazy pro účely této dohody za odkazy na státní příslušníky členských států Unie a Švýcarska.

ČLÁNEK 37

Vstup v platnost a provedení právních aktů Unie

Ustanovení právních aktů Unie začleněných do této dohody o jejich vstupu v platnost nebo provedení se pro účely této dohody nepoužijí.

Lhůty a data pro Švýcarsko pro uvedení v platnost a provedení rozhodnutí, kterými se do této dohody začleňují právní akty Unie, vyplývají z čl. 27 odst. 9 a čl. 28 odst. 5, jakož i z ustanovení o přechodných opatřeních.

ČLÁNEK 38

Adresáti právních aktů Unie

Ustanovení právních aktů Unie začleněných do této dohody o tom, že jsou určeny členským státům Unie, se pro účely této dohody nepoužijí.

ČÁST VI

JINÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 39

Obecné úpravy

Tato část stanoví obecné úpravy použitelné na právní akty Unie uvedené v přílohách I a VI, není-li v příslušné příloze stanoveno jinak.

ČLÁNEK 40

Výměna informací

1. Pokud má členský stát Unie nebo jeho příslušný orgán předložit informace Komisi, Švýcarsko nebo jeho příslušný orgán předloží tyto informace Komisi prostřednictvím smíšeného výboru.

2. Pokud má členský stát Unie nebo jeho příslušný orgán předložit informace jednomu nebo více dalším členským státům Unie, předloží tyto informace rovněž přímo Švýcarsku, přičemž informuje Komisi. Pokud má Švýcarsko nebo jeho příslušný orgán předložit informace jednomu nebo více členským státům Unie nebo jejich příslušným orgánům, učiní tak přímo a prostřednictvím smíšeného výboru o tom uvědomí Komisi.

3. Smíšený výbor se může dohodnout na vhodných řešeních zajišťujících přímou výměnu informací v oblastech, kde je požadován rychlý přenos informací.

4. Odstavci 1 a 2 nejsou dotčena odvětvová pravidla a opatření vztahující se na výměnu informací prostřednictvím informačních systémů.

5. Není-li v odstavci 1 stanoveno jinak, pokud je během vypracovávání rozhodnutí nebo zprávy, stanoviska, doporučení nebo jiného podobného dokumentu nezbytná výměna informací mezi agenturou ACER nebo jinými orgány Unie a švýcarským orgánem, probíhá tato výměna přímo mezi příslušnými subjekty, pokud smíšený výbor nerozhodne, že by taková výměna měla probíhat jeho prostřednictvím.

6. Pokud si Komise nebo ACER za účelem výkonu pravomocí, které jim byly svěřeny, potřebují vyměňovat informace s podniky ve Švýcarsku, mohou si je vyměňovat přímo s těmito podniky, pokud smíšený výbor nestanoví pro tyto případy jiný postup.

7. Pokud jsou při vypracovávání rozhodnutí Unie konzultovány členské státy Unie, jejich orgány nebo podniky, jsou stejným způsobem konzultovány Švýcarsko, jeho orgány a jeho podniky.

ČLÁNEK 41

Nezávazné dokumenty

1. Pokud Komise, ACER nebo jiné orgány Unie vydávají zprávy, stanoviska, prohlášení, doporučení nebo jiné podobné dokumenty členským státům Unie nebo jejich orgánům, mohou tak učinit i ve vztahu ke Švýcarsku nebo jeho orgánům. Pokud jsou při vypracovávání těchto dokumentů konzultovány členské státy Unie, jejich orgány nebo podniky, jsou stejným způsobem konzultovány Švýcarsko, jeho orgány a jeho podniky.

2. Nejsou-li tyto dokumenty zveřejněny, předkládá Komise tyto dokumenty prostřednictvím smíšeného výboru. Smíšený výbor se může dohodnout na stanovení přímé výměny. ACER a další orgány poskytují dokumenty přímo.

ČLÁNEK 42

Zveřejňování informací

1. Pokud má členský stát Unie zveřejnit určité informace, zveřejní podle této dohody příslušné informace odpovídajícím způsobem i Švýcarsko.

2. Mají-li být v souladu s aktem uvedeným v přílohách zveřejněny informace v *Úředním věstníku Evropské unie*, zveřejní v něm orgán Unie rovněž odpovídající informace o Švýcarsku.

ČÁST VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 43

Územní oblast působnosti

Tato dohoda se vztahuje na jedné straně na území, na které se vztahují Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování EU za podmínek v nich stanovených, a na straně druhé na území Švýcarska.

ČLÁNEK 44

Vývojová doložka pro rozšířenou spolupráci

Smluvní strany prohlašují, že jsou ochotny zvážit prohloubení spolupráce v odvětví energetiky nad rámec elektřiny, zejména v oblasti vodíku nebo plynů z obnovitelných zdrojů.

ČLÁNEK 45

Utajované informace a citlivé neutajované informace

1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že vyžaduje, aby některá ze smluvních stran zpřístupnila utajované informace.

2. Na nakládání s utajovanými informacemi nebo materiály poskytovanými smluvními stranami nebo vyměňovanými mezi smluvními stranami podle této dohody a na jejich ochranu se vztahuje Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o bezpečnostních postupech pro výměnu utajovaných informací uzavřená v Bruselu dne 28. dubna 2008 a veškerá bezpečnostní ujednání, kterými se uvedená dohoda provádí.

3. Smíšený výbor přijme prostřednictvím rozhodnutí pokyny pro nakládání s citlivými neutajovanými informacemi, které si smluvní strany mezi sebou vyměňují, za účelem zajištění jejich ochrany.

ČLÁNEK 46

Služební tajemství

Představitelé, odborníci a ostatní zástupci smluvních stran jsou povinni i po skončení výkonu svých funkcí nešířit informace získané v rámci této dohody, na které se vztahuje služební tajemství.

ČLÁNEK 47

Přílohy a protokoly

Přílohy a protokoly připojené k této dohodě tvoří její nedílnou součást.

ČLÁNEK 48

Provádění

1. Smluvní strany přijmou veškerá vhodná obecná i zvláštní opatření k plnění závazků vyplývajících z této dohody a zdrží se přijímání jakýchkoli opatření, která by mohla ohrozit dosažení jejích cílů.

2. Smluvní strany přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění zamýšleného výsledku právních aktů Unie, na něž se v této dohodě odkazuje, a zdrží se přijímání jakýchkoli opatření, která by mohla ohrozit dosažení jejich cílů.

ČLÁNEK 49

Finanční příspěvek

1. Švýcarsko přispívá na financování činností agentur, informačních systémů a jiných činností Unie uvedených v článku 1 přílohy VII, k nimž má přístup, v souladu s tímto článkem a přílohou VII.

Smíšený výbor může přijmout rozhodnutí o změně přílohy VII.

2. Unie může kdykoli pozastavit účast Švýcarska na činnostech uvedených v odstavci 1 tohoto článku, pokud Švýcarsko nedodrží platební lhůtu v souladu s platebními podmínkami stanovenými v článku 2 přílohy VII.

Pokud Švýcarsko nedodrží platební lhůtu, zašle Unie Švýcarsku formální upomínku. Není-li do 30 dnů ode dne obdržení této formální upomínky provedena platba v plné výši, může Unie pozastavit účast Švýcarska na příslušné činnosti.

3. Finanční příspěvek je tvořen součtem:

a) provozního příspěvku a

b) poplatku za účast.

4. Finanční příspěvek má podobu ročního finančního příspěvku a je splatný ke dnům uvedeným ve výzvách k poskytnutí finančních prostředků vydaných Komisí.

5. Provozní příspěvek vychází z klíče pro stanovení příspěvku, který je definován jako poměr hrubého domácího produktu (dále jen „HDP“) Švýcarska v tržních cenách k HDP Unie v tržních cenách.

Pro tento účel se údaji o HDP v tržních cenách smluvních stran rozumí nejnovější údaje dostupné k 1. lednu roku, v němž se provádí roční platba, poskytnuté Statistickým úřadem Evropské unie, s náležitým ohledem na Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o spolupráci v oblasti statistiky, uzavřenou v Lucemburku dne 26. října 2004. Přestane-li uvedená dohoda platit, určí se HDP Švýcarska na základě údajů poskytnutých Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD).

6. Provozní příspěvek pro každou agenturu Unie se vypočítá tak, že se klíč pro stanovení příspěvku použije na její schválený roční rozpočet zapsaný v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie pro daný rok, přičemž se pro každou agenturu zohlední veškeré upravené provozní příspěvky vymezené v článku 1 přílohy VII.

Provozní příspěvek na informační systémy a jiné činnosti se vypočítá tak, že se klíč pro stanovení příspěvku použije na příslušný rozpočet pro daný rok, jak je stanoveno v dokumentech k plnění daného rozpočtu, jako jsou pracovní programy nebo smlouvy. Všechny referenční částky vycházejí z prostředků na závazky.

7. Roční poplatek za účast činí 4 % ročního provozního příspěvku vypočítaného v souladu s odstavci 5 a 6.

8. Komise Švýcarsku poskytne příslušné informace týkající se výpočtu jeho finančního příspěvku. Tyto informace se poskytují s náležitým ohledem na pravidla Unie týkající se důvěrnosti a ochrany údajů.

9. Veškeré finanční příspěvky Švýcarska nebo platby od Unie a výpočet částek, které mají být splaceny nebo obdrženy, se provádějí v eurech.

10. Pokud se vstup této dohody v platnost neshoduje s počátkem kalendářního roku, upraví se provozní příspěvek Švýcarska na daný rok v souladu s metodikou a platebními podmínkami stanovenými v článku 4 přílohy VII.

11. Prováděcí pravidla k tomuto článku jsou obsažena v příloze VII.

12. Tři roky po vstupu této dohody v platnost a následně každé tři roky přezkoumá smíšený výbor podmínky účasti Švýcarska podle článku 1 přílohy VII a v případě potřeby je upraví.

ČLÁNEK 50

Vstup v platnost

1. Tuto dohodu smluvní strany ratifikují nebo schválí v souladu se svými postupy. Smluvní strany si navzájem oznámí dokončení vnitřních postupů nezbytných pro vstup této dohody v platnost.

2. Tato dohoda vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po uložení posledního oznámení k následujícím nástrojům:

a) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

b) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

c) Institucionální protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

d) Pozměňovací protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

e) Protokol o státní podpoře k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

f) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

g) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

h) Protokol o státní podpoře k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

i) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty;

j) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

k) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

l) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska na snižování hospodářských a sociálních rozdílů v Evropské unii;

m) Dohoda mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o účasti Švýcarské konfederace na programech Unie;

n) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o podmínkách účasti Švýcarské konfederace na činnosti Agentury Evropské unie pro Kosmický program.

ČLÁNEK 51

Změna a výpověď

1. Tuto dohodu lze kdykoli změnit na základě vzájemné dohody smluvních stran.

2. Unie nebo Švýcarsko mohou tuto dohodu vypovědět oznámením svého rozhodnutí druhé smluvní straně. Tato dohoda pozbývá platnosti šest měsíců po obdržení tohoto oznámení.

3. Pokud tato dohoda pozbude platnosti, zůstanou zachována práva a povinnosti, které jednotlivci a hospodářské subjekty nabyli na základě této dohody přede dnem ukončení platnosti této dohody. Smluvní strany se vzájemně dohodnou, jaká opatření se přijmou v souvislosti s právy, která jsou v procesu nabývání.

Sepsáno v […] dne […] ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci k této dohodě své podpisy.

(Podpisový blok obsahující tyto formulace ve všech 24 jazycích EU: „Za Evropskou unii“ a „Za Švýcarskou konfederaci“)

PŘÍLOHA I

ELEKTŘINA

Není-li v technických úpravách uvedeno jinak:

– považují se práva a povinnosti stanovené pro členské státy Unie v právních aktech Unie začleněných do této přílohy za práva a povinnosti stanovené pro Švýcarsko,

– odkazy na fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo jsou usazeny v členských státech Unie, v těchto aktech se považují za odkazy na fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo jsou usazeny ve Švýcarsku.

To platí při plném respektování institucionálních ustanovení obsažených v části V této dohody.

UVÁDĚNÉ AKTY

1. 32019 R 0941: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/941 ze dne 5. června 2019 o rizikové připravenosti v odvětví elektroenergetiky a o zrušení směrnice 2005/89/ES (Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/941/oj)

   Pro účely této dohody se ustanovení nařízení (EU) 2019/941 upravují takto:

   a) v čl. 3 odst. 1 se slova „Každý členský stát určí co nejdříve, nejpozději však 5. ledna 2020“ nahrazují tímto:

      „Švýcarsko určí nejpozději tři roky po vstupu dohody v platnost“;

   b) v čl. 7 odst. 1 se slova „Do čtyř měsíců po zjištění regionálních scénářů elektroenergetických krizí v souladu s čl. 6 odst. 1“ nahrazují tímto:

      „Nejpozději tři roky a čtyři měsíce po vstupu dohody v platnost“;

   c) v čl. 7 odst. 4 se slova „Do čtyř měsíců od zjištění regionálních scénářů elektroenergetických krizí v souladu s čl. 6 odst. 1“ nahrazují tímto:

      „Nejpozději tři roky a čtyři měsíce po vstupu této dohody v platnost“;

   d) články 10 a 14 se použijí nejpozději tři roky po vstupu této dohody v platnost.

2. 32019 R 0942: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/942 ze dne 5. června 2019, kterým se zřizuje Agentura Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/942/oj), ve znění:

– 32024 R 1787: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1787 ze dne 13. června 2024 o snižování emisí metanu v odvětví energetiky a o změně nařízení (EU) 2019/942 (Úř. věst. L 1787, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj)

– 32024 R 1789: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1789 ze dne 13. června 2024 o vnitřním trhu s plynem z obnovitelných zdrojů, se zemním plynem a s vodíkem, o změně nařízení (EU) č. 1227/2011, (EU) 2017/1938, (EU) 2019/942 a (EU) 2022/869 a rozhodnutí (EU) 2017/684 a o zrušení nařízení (ES) č. 715/2009 (přepracované znění) (Úř. věst. L 1789, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1789/oj)

Pro účely této dohody se ustanovení nařízení (EU) 2019/942 upravují takto:

a) nařízení (EU) 2019/942 se použije pouze na záležitosti spadající do oblasti působnosti této dohody;

b) bez ohledu na obecné ustanovení na začátku přílohy I této dohody se má za to, že pojem „členský stát (členské státy)“ obsažený v nařízení (EU) 2019/942 zahrnuje kromě svého významu v nařízení (EU) 2019/942 i Švýcarsko. Podobně se má za to, že pojem „regulační orgán“ obsažený v nařízení (EU) 2019/942 zahrnuje kromě svého významu v nařízení (EU) 2019/942 i regulační orgán Švýcarska;

c) v článku 3 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Pokud jde o Švýcarsko, má agentura ACER pravomoci, které jí byly svěřeny v souladu s články 3 až 10 a 12 nařízení (EU) 2019/942, není-li v této dohodě stanoveno jinak. Dříve než agentura ACER přijme rozhodnutí týkající se Švýcarska, konzultuje příslušný švýcarský orgán.“;

d) v čl. 5 odst. 4 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro čl. 9 odst. 6 písm. b) nařízení (EU) 2015/1222 se použije tento postup:

Pokud se změna regionů pro výpočet kapacity týká přidělení švýcarských hranic konkrétnímu regionu, má Švýcarsko právo požádat smíšený výbor, aby rozhodl o schválení přidělení švýcarských hranic konkrétnímu regionu.

Není-li rozhodnutí smíšeného výboru dosaženo do šesti měsíců od podání žádosti, rozhodne ACER o regionech pro výpočet kapacity v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce s přihlédnutím k obavám Švýcarska.

Pokud se smíšený výbor rozhodne neschválit přidělení švýcarských hranic konkrétnímu regionu, připraví ACER nové rozhodnutí, v němž zohlední obavy Švýcarska.“;

e) v článku 21 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Národní regulační orgán Švýcarska se plně účastní činnosti rady regulačních orgánů, jakož i všech dalších přípravných orgánů ACER, včetně pracovních skupin, výborů a pracovních podskupin, pokud jde o záležitosti spadající do oblasti působnosti této dohody. V radě regulačních orgánů však nemá právo hlasovat. Vnitřní jednací řád rady regulačních orgánů a vnitřní jednací řád pro fungování pracovních skupin zajistí plnou účinnost účasti švýcarského národního regulačního orgánu Švýcarska.“;

f) v článku 31 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Švýcarsko se podílí na financování ACER. Za tímto účelem se použijí postupy stanovené v článku 49 této dohody.“;

g) „Švýcarsko uděluje agentuře ACER a jejím zaměstnancům v rámci jejich služebních povinností pro ACER výsady a imunity stanovené v dodatku k této příloze, které jsou založeny na článcích 1 až 6, 10 až 15, 17 a 18 protokolu (č. 7). Odkazy na příslušné články protokolu jsou pro informaci uvedeny v závorkách;

h) v článku 39 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Odchylně od čl. 12 odst. 2 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie stanoveného v nařízení (EHS) č. 31, (ESAE) č. 11, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. 45, 14.6.1962, s. 1385), včetně veškerých následných změn může ACER, pokud tak rozhodne, zaměstnávat na základě smlouvy švýcarské státní příslušníky, kteří požívají veškerých občanských práv. ACER může přijmout vyslání odborníků Švýcarskem.“;

i) v čl. 41 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43) o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise se pro účely uvedeného nařízení použije rovněž na veškeré dokumenty ACER týkající se Švýcarska.“

3. 32020 D 2152: Rozhodnutí Komise (EU) 2020/2152 ze dne 17. prosince 2020 o poplatcích splatných Agentuře Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů za shromažďování, zpracovávání a analýzu informací předávaných podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1227/2011 (Úř. věst. L 428, 18.12.2020, s. 68, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/2152/oj)

4. 32019 R 943: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/943 ze dne 5. června 2019 o vnitřním trhu s elektřinou (Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 54, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/943/oj), ve znění:

– 32022 R 0869: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/869 ze dne 30. května 2022, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě, mění nařízení (ES) č. 715/2009, (EU) 2019/942 a (EU) 2019/943 a směrnice 2009/73/ES a (EU) 2019/944 a zrušuje nařízení (EU) č. 347/2013 (Úř. věst. EU L 152, 3.6.2022, s. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/869/oj)

– 32024 R 1747: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1747 ze dne 13. června 2024, kterým se mění nařízení (EU) 2019/942 a (EU) 2019/943, pokud jde o zlepšení uspořádání unijního trhu s elektřinou (Úř. věst. L, 2024/1747, 26.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1747/oj)

Pro účely této dohody se ustanovení nařízení (EU) 2019/943 upravují takto:

a) v čl. 14 odst. 8 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud má Komise v úmyslu změnit nabídkovou zónu, která se vztahuje na švýcarské území, předloží návrh rozhodnutí smíšenému výboru ke schválení. Smíšený výbor rozhodne do šesti měsíců od předložení. Pokud smíšený výbor změnu nabídkové zóny týkající se švýcarského území neschválí, připraví Komise nové rozhodnutí, v němž zohlední obavy Švýcarska.“;

b) v čl. 15 odst. 5 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud má Komise v úmyslu změnit nabídkovou zónu, která se vztahuje na švýcarské území, předloží návrh rozhodnutí smíšenému výboru ke schválení. Smíšený výbor rozhodne do šesti měsíců od předložení. Pokud smíšený výbor změnu nabídkové zóny týkající se švýcarského území neschválí, připraví Komise nové rozhodnutí, v němž zohlední obavy Švýcarska.“;

c) kapacitní mechanismy zavedené Švýcarskem schvaluje příslušný švýcarský orgán. Pokud tedy jde o tyto kapacitní mechanismy, v čl. 21 odst. 8 se slovo „Komise“ nahrazuje slovy „příslušný švýcarský orgán“;

d) v čl. 24 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) učinit předpoklady s přihlédnutím ke zvláštnostem vnitrostátní poptávky po elektřině a její nabídky, včetně takových zvláštností vyplývajících ze skutečnosti, že Švýcarsko není členským státem Unie, nebo z prvků, které mohou být obzvláště důležité pro bezpečnost dodávek ve Švýcarsku, jako je možná snížená dostupnost jaderné energie a plynu pro výrobu elektřiny v sousedních zemích, jsou-li tyto obavy posouzeny přiměřeným a rozumným způsobem;“

e) v případech týkajících se Švýcarska má Komise pravomoci podle článků 34, 63 a 64;

f) v čl. 65 odst. 2 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Má-li Komise v úmyslu vyžádat si informace pro účely tohoto článku od podniku se sídlem ve Švýcarsku, poskytne švýcarskému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu žádost o informace včetně lhůty, v níž je dotyčný podnik povinen tyto informace poskytnout. Vnitrostátní regulační orgán si tyto informace neprodleně vyžádá od dotčeného podniku a do své žádosti zahrne informace podle odstavce 3. Švýcarský vnitrostátní regulační orgán předá odpověď dotyčných podniků Komisi ihned po jejím obdržení.

Pokud podnik neposkytne informace požadované podle třetího pododstavce ve lhůtě stanovené Komisí nebo poskytne neúplné informace, může Komise požádat švýcarský vnitrostátní regulační orgán, aby přijal rozhodnutí podle odstavce 5.“;

g) v čl. 65 odst. 5 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud o to Komise požádá podle odstavce 2, požádá švýcarský vnitrostátní regulační orgán podnik, jehož se rozhodnutí týká, o poskytnutí požadovaných informací.“;

h) v čl. 66 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Jsou-li splněny podmínky tohoto odstavce týkající se odpovědi švýcarského vnitrostátního regulačního orgánu na žádost o informace podle čl. 65 odst. 2, může Komise požádat švýcarský vnitrostátní regulační orgán, aby přijal rozhodnutí podle tohoto odstavce s ohledem na dotčené podniky.“;

i) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 66a

Rozhodnutí přijatá švýcarským vnitrostátním regulačním orgánem podle článků 65 a 66 podléhají soudní kontrole švýcarských soudů.“;

j) článek 7b, čl. 12 odst. 2 až 7, čl. 19a odst. 3 až 9, články 19e, 19f, 50 a 63 se provedou nejpozději tři roky po vstupu této dohody v platnost.

5. 32010 R 0838: Nařízení Komise (EU) č. 838/2010 ze dne 23. září 2010 o stanovení pokynů týkajících se vyrovnávacího mechanismu mezi provozovateli přenosových soustav a společného regulačního přístupu k poplatkům za přenos (Úř. věst. L 250, 24.9.2010, s. 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/838/oj)

Pro účely této dohody má Komise pravomoci podle části A bodů 3.3 a 5.1 přílohy nařízení (EU) č. 838/2010.

6. 32013 R 0543: Nařízení Komise (EU) č. 543/2013 ze dne 14. června 2013 o předkládání a zveřejňování údajů na trzích s elektřinou a o změně přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 (Úř. věst. EU L 163, 15.6.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/543/oj), ve znění:

– 32019 R 943: nařízení (EU) 2019/943 ze dne 5. června 2019 (Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 54)

7. 32015 R 1222: Nařízení Komise (EU) 2015/1222 ze dne 24. července 2015, kterým se stanoví rámcový pokyn pro přidělování kapacity a řízení přetížení (Úř. věst. L 197, 25.7.2015, s. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1222/oj), ve znění:

– 32021 R 0280: prováděcího nařízení Komise (EU) 2021/280 ze dne 22. února 2021, kterým se mění nařízení (EU) 2015/1222, (EU) 2016/1719, (EU) 2017/2195 a (EU) 2017/1485 s cílem sladit je s nařízením (EU) 2019/943 (Úř. věst. EU L 62, 23.2.2021, s. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1222/oj)

Pro účely této dohody se ustanovení nařízení (EU) 2015/1222 upravují takto:

a) v článku 1 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„6. Švýcarský provozovatel přenosové soustavy a organizátoři trhu se účastní jednotného propojení denních a vnitrodenních trhů za stejných podmínek jako provozovatelé přenosových soustav a organizátoři trhu z Unie, jakmile jsou splněny technické a regulační podmínky podle tohoto nařízení. Komise ve svém rozhodnutí podle čl. 1 odst. 5 zohlední, že se má za to, že provádění dohody splňuje podmínky podle čl. 1 odst. 4. Všichni zúčastnění aktéři urychleně podniknou nezbytné kroky, aby Švýcarsku umožnili do devíti měsíců od vstupu dohody v platnost připojit se k propojování trhů.“;

b) pokud jde o podmínky nebo metodiky, jejichž přijetí je stanoveno v nařízení (EU) 2015/1222:

i) švýcarský provozovatel přenosové soustavy, nominovaní organizátoři trhu s elektřinou a vnitrostátní regulační orgán se podílejí na vypracování jakýchkoli nových nebo pozměněných podmínek nebo metodik a jejich připomínky se při rozhodování o podmínkách nebo metodikách zohlední;

ii) při hlasování a při zvažování, zda je dosaženo příslušného počtu členských států nebo obyvatel pro kvalifikovanou většinu, se zohlední Švýcarsko a jeho obyvatelstvo;

iii) odkazy na „regiony tvořené více než pěti členskými státy“ v čl. 9 odst. 3 prvním pododstavci a na „regiony tvořené pěti nebo méně členskými státy“ v čl. 9 odst. 3 třetím pododstavci se chápou jako odkazy na „regiony tvořené více než čtyřmi členskými státy Unie a Švýcarskem“ nebo na „regiony tvořené čtyřmi nebo méně členskými státy Unie a Švýcarskem“;

iv) je-li přidělení švýcarských hranic regionu pro výpočet kapacity změněno podle čl. 9 odst. 6 písm. b), použije se postup stanovený v čl. 5 odst. 4 nařízení (EU) 2019/942;

v) ve Švýcarsku se použijí podmínky nebo metodiky, které již byly přijaty ke dni podpisu této dohody, a

vi) švýcarský vnitrostátní regulační orgán začlení do jednoho měsíce do švýcarského regulačního řádu nové nebo pozměněné podmínky nebo metodiky, které přijímá ACER v souladu s postupem stanoveným v nařízení (EU) 2015/1222. Podmínky nebo metodiky se ve Švýcarsku prozatímně uplatňují ode dne jejich použitelnosti v Unii. Prozatímní provádění končí tímto začleněním do švýcarského regulačního řádu, které provedl švýcarský vnitrostátní regulační orgán.

8. 32016 R 1719: Nařízení Komise (EU) 2016/1719 ze dne 26. září 2016, kterým se stanoví rámcový pokyn pro přidělování kapacity na dlouhodobém trhu (Úř. věst. L 259, 27.9.2016, s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1719/oj), ve znění:

– 32021 R 0280: prováděcího nařízení Komise (EU) 2021/280 ze dne 22. února 2021, kterým se mění nařízení (EU) 2015/1222, (EU) 2016/1719, (EU) 2017/2195 a (EU) 2017/1485 s cílem sladit je s nařízením (EU) 2019/943 (Úř. věst. EU L 62, 23.2.2021, s. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/280/oj)

Pro účely této dohody se ustanovení nařízení (EU) 2016/1719 upravují takto:

a) v článku 1 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„6. Švýcarský provozovatel přenosové soustavy a organizátoři trhu se účastní jednotné platformy pro přidělování za stejných podmínek jako provozovatelé přenosových soustav a organizátoři trhu z Unie, jakmile jsou splněny technické a regulační podmínky podle tohoto nařízení. Komise ve svém rozhodnutí podle odstavce 5 zohlední, že se má za to, že provádění dohody splňuje podmínky podle odstavce 4. Všechny zúčastněné strany urychleně podniknou nezbytné kroky, aby Švýcarsku umožnily připojit se k propojování trhů do devíti měsíců po vstupu dohody v platnost.“;

b) pokud jde o podmínky nebo metodiky, jejichž přijetí je stanoveno v nařízení (EU) 2016/1719:

i) švýcarský provozovatel přenosové soustavy a vnitrostátní regulační orgán se podílejí na vypracování jakýchkoli nových nebo pozměněných podmínek nebo metodik a jejich připomínky se při rozhodování o podmínkách nebo metodikách zohlední;

ii) při hlasování a při zvažování, zda je dosaženo příslušného počtu členských států nebo obyvatel pro kvalifikovanou většinu, se zohlední Švýcarsko a jeho obyvatelstvo;

iii) odkazy na „regiony tvořené více než pěti členskými státy“ v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci a na „regiony tvořené pěti nebo méně členskými státy“ v čl. 4 odst. 3 třetím pododstavci se chápou jako odkazy na „regiony tvořené více než čtyřmi členskými státy Unie a Švýcarskem“ nebo na „regiony tvořené čtyřmi nebo méně členskými státy Unie a Švýcarskem“;

iv) ve Švýcarsku se použijí podmínky nebo metodiky, které již byly přijaty ke dni podpisu této dohody, a

v) švýcarský vnitrostátní regulační orgán začlení do jednoho měsíce do švýcarského regulačního řádu nové nebo pozměněné podmínky nebo metodiky, které přijímá ACER v souladu s postupem stanoveným v nařízení (EU) 2016/1719. Podmínky nebo metodiky se ve Švýcarsku prozatímně uplatňují ode dne jejich použitelnosti v Unii. Prozatímní provádění končí tímto začleněním do švýcarského regulačního řádu, které provedl švýcarský vnitrostátní regulační orgán.

9. 32017 R 2195: Nařízení Komise (EU) 2017/2195 ze dne 23. listopadu 2017, kterým se stanoví rámcový pokyn pro obchodní zajišťování výkonové rovnováhy v elektroenergetice (Úř. věst. L 312, 28.11.2017, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2195/oj), ve znění:

– 32021 R 0280: prováděcího nařízení (EU) 2021/280 ze dne 22. února 2021, kterým se mění nařízení (EU) 2015/1222, (EU) 2016/1719, (EU) 2017/2195 a (EU) 2017/1485 s cílem sladit je s nařízením (EU) 2019/943 (Úř. věst. EU L 62, 23.2.2021, s. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1222/oj)

Pro účely této dohody se ustanovení nařízení (EU) 2017/2195 upravují takto:

a) v článku 1 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„9. Švýcarský provozovatel přenosové soustavy a organizátoři trhu se účastní evropských platforem pro výměnu standardních produktů regulační energie za stejných podmínek jako provozovatelé přenosových soustav a organizátoři trhu z Unie, jakmile jsou splněny technické a regulační podmínky podle tohoto nařízení. Komise ve svém rozhodnutí podle odstavce 7 zohlední, že se má za to, že provádění dohody splňuje podmínky podle odstavce 6. Všichni zúčastnění aktéři urychleně podniknou nezbytné kroky, aby Švýcarsku umožnili do devíti měsíců od vstupu dohody v platnost připojit se k propojování trhů.“;

b) pokud jde o podmínky nebo metodiky, jejichž přijetí je stanoveno v nařízení (EU) 2017/2195:

i) švýcarský provozovatel přenosové soustavy a vnitrostátní regulační orgán se podílejí na vypracování jakýchkoli nových nebo pozměněných podmínek nebo metodik a jejich připomínky se při rozhodování o podmínkách nebo metodikách zohlední;

ii) při hlasování a při zvažování, zda je dosaženo příslušného počtu členských států nebo obyvatel pro kvalifikovanou většinu, se zohlední Švýcarsko a jeho obyvatelstvo;

iii) odkazy na „regiony tvořené více než pěti členskými státy“ v čl. 4 odst. 4 a na „regiony tvořené pěti členskými státy nebo méně“ v čl. 4 odst. 4 se chápou jako odkazy na „regiony složené z více než čtyř členských států Unie a Švýcarska“ nebo na „regiony složené ze čtyř nebo méně členských států Unie a Švýcarska“;

iv) ve Švýcarsku se použijí podmínky nebo metodiky, které již byly přijaty ke dni podpisu této dohody, a

v) švýcarský vnitrostátní regulační orgán začlení do jednoho měsíce do švýcarského regulačního řádu nové nebo pozměněné podmínky nebo metodiky, které přijímá ACER v souladu s postupem stanoveným v nařízení (EU) 2017/2195. Podmínky nebo metodiky se ve Švýcarsku prozatímně uplatňují ode dne jejich použitelnosti v Unii. Prozatímní provádění končí tímto začleněním do švýcarského regulačního řádu, které provedl švýcarský vnitrostátní regulační orgán.

10. 32017 R 2196: Nařízení Komise (EU) 2017/2196 ze dne 24. listopadu 2017, kterým se stanoví kodex sítě pro obranu a obnovu elektrizační soustavy (Úř. věst. EU L 312, 28.11.2017, s. 54, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2196/oj)

11. 32016 R 1388: Nařízení Komise (EU) 2016/1388 ze dne 17. srpna 2016, kterým se stanoví kodex sítě pro připojení spotřeby (Úř. věst. EU L 223, 18.8.2016, s. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1388/oj)

    Pro účely této dohody má Komise pravomoci podle článku 51.

12. 32016 R 0631: Nařízení Komise (EU) 2016/631 ze dne 14. dubna 2016, kterým se stanoví kodex sítě pro požadavky na připojení výroben k elektrizační soustavě (Úř. věst. EU L 112, 27.4.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/631/oj)

    Pro účely této dohody má Komise pravomoci podle článku 61.

13. 32016 R 1447: Nařízení Komise (EU) 2016/1447 ze dne 26. srpna 2016, kterým se stanoví kodex sítě pro požadavky na připojení vysokonapěťových stejnosměrných soustav a nesynchronních výrobních modulů se stejnosměrným připojením k elektrizační soustavě (Úř. věst. EU L 241, 8.9.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1447/oj)

    Pro účely této dohody má Komise pravomoci podle článku 78.

14. 32017 R 1485: Nařízení Komise (EU) 2017/1485 ze dne 2. srpna 2017, kterým se stanoví rámcový pokyn pro provoz elektroenergetických přenosových soustav (Úř. věst. EU L 220, 25.8.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1485/oj), ve znění:

– 32021 R 0280: prováděcího nařízení (EU) 2021/280 ze dne 22. února 2021 (Úř. věst. L 62, 23.2.2021, s. 24)

Pro účely této dohody se ustanovení nařízení (EU) 2017/1485 upravují takto:

a) pokud jde o podmínky nebo metodiky, jejichž přijetí je stanoveno v nařízení (EU) 2017/1485:

i) švýcarský provozovatel přenosové soustavy a vnitrostátní regulační orgán se podílejí na vypracování jakýchkoli nových nebo pozměněných podmínek nebo metodik a jejich připomínky se při rozhodování o podmínkách nebo metodikách zohlední;

ii) při hlasování a při zvažování, zda je dosaženo příslušného počtu členských států nebo obyvatel pro kvalifikovanou většinu, se zohlední Švýcarsko a jeho obyvatelstvo;

iii) odkazy na „regiony tvořené více než pěti členskými státy“ v čl. 5 odst. 5 a na „regiony tvořené pěti členskými státy nebo méně“ v čl. 5 odst. 5 se chápou jako odkazy na „regiony složené z více než čtyř členských států Unie a Švýcarska“ nebo na „regiony složené ze čtyř nebo méně členských států Unie a Švýcarska“;

iv) ve Švýcarsku se použijí podmínky nebo metodiky, které již byly přijaty ke dni podpisu této dohody, a

v) švýcarský vnitrostátní regulační orgán začlení do jednoho měsíce do švýcarského regulačního řádu nové nebo pozměněné podmínky nebo metodiky, které přijímá ACER v souladu s postupem stanoveným v nařízení (EU) 2017/1485. Podmínky nebo metodiky se ve Švýcarsku prozatímně uplatňují ode dne jejich použitelnosti v EU. Prozatímní provádění končí tímto začleněním do švýcarského regulačního řádu, které provedl švýcarský vnitrostátní regulační orgán.

15. 32024 L 01366: Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2024/1366 ze dne 11. března 2024, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/943 zavedením kodexu sítě pro odvětvová pravidla pro aspekty kybernetické bezpečnosti přeshraničních toků elektřiny (Úř. věst. EU L, 2024/1366, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1366/oj)

Pro účely této dohody se ustanovení nařízení (EU) 2024/1366 upravují takto:

a) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 1a

1. Do vstupu dohody v platnost Švýcarsko zřídí nebo určí tyto orgány a subjekty:

a) vnitrostátní vládní nebo regulační orgán odpovědný za plnění úkolů svěřených „příslušnému orgánu“ v tomto nařízení; pokud jde o Švýcarsko, odkazy v tomto nařízení na „příslušný orgán“ se považují za odkazy na tento určený orgán;

b) jeden nebo více týmů pro reakce na počítačové bezpečnostní incidenty (týmy CSIRT) odpovědných za řešení incidentů v oblasti působnosti tohoto nařízení v souladu s přesně definovaným postupem; tyto týmy mohou navázat spolupráci s vnitrostátními týmy CSIRT členských států Unie, pokud je to nezbytné pro uplatňování tohoto nařízení; v rámci těchto vztahů spolupráce Švýcarsko zprostředkovává účinnou, účelnou a bezpečnou výměnu informací s těmito vnitrostátními týmy CSIRT za použití příslušných protokolů pro sdílení informací, včetně semaforového protokolu. Pokud jde o Švýcarsko, odkazy v tomto nařízení na „CSIRT“ se považují za odkazy na tým nebo týmy určené podle prvního pododstavce.

Švýcarsko určí jeden ze svých týmů CSIRT jako koordinátora pro účely koordinovaného zveřejňování informací o zranitelnostech (dále jen „koordinující tým CSIRT“). Koordinující tým CSIRT vystupuje jako důvěryhodný zprostředkovatel, který v případě potřeby usnadňuje interakci mezi fyzickou nebo právnickou osobou oznamující zranitelnost a výrobcem nebo poskytovatelem případných zranitelných produktů informační a komunikační technologie (IKT) nebo služeb IKT, a to na žádost kterékoli z těchto stran. Mezi úkoly koordinačního týmu CSIRT patří:

i) identifikace a kontaktování dotčených subjektů;

ii) pomoc fyzickým nebo právnickým osobám oznamujícím zranitelnost a

iii) jednání o lhůtách pro zveřejnění a řešení zranitelností, které mají dopad na více subjektů.

Švýcarsko zajistí, aby fyzické nebo právnické osoby mohly oznámit zranitelnost koordinačnímu týmu CSIRT anonymně, pokud o to požádají. Koordinační tým CSIRT zajistí, aby byla s ohledem na oznámenou zranitelnost provedena s náležitou péčí následná opatření, a zajistí anonymitu fyzické nebo právnické osoby oznamující zranitelnost. Pokud by nahlášená zranitelnost mohla mít významný dopad na subjekty nejen ve Švýcarsku, ale také v jednom nebo více členských státech Unie, švýcarský koordinační tým CSIRT případně spolupracuje s dalšími koordinačními týmy CSIRT v rámci sítě CSIRT;

c) jeden nebo více příslušných orgánů odpovědných za řešení rozsáhlých kybernetických bezpečnostních incidentů a krizí v oblasti působnosti tohoto nařízení, které vymezí vnitrostátní plán reakce na rozsáhlé kybernetické bezpečnostní incidenty a krize v oblasti elektřiny, v němž jsou stanoveny cíle a opatření pro řízení rozsáhlých kybernetických bezpečnostních incidentů a krizí. Pokud jde o Švýcarsko, odkazy v tomto nařízení na „orgány pro řízení kybernetických krizí“, „orgány pro řízení kybernetických krizí ovlivňujících bezpečnost sítí a informací“ nebo „vnitrostátní orgány pro řízení kybernetických krizí“ se považují za odkazy na uvedený určený orgán;

d) kontaktní místo vykonávající styčnou funkci za účelem zajištění přeshraniční spolupráce v oblasti působnosti tohoto nařízení mezi švýcarskými orgány a příslušnými orgány členských států Unie a případně s Komisí a Agenturou Evropské unie pro kybernetickou bezpečnost (dále jen „ENISA“), jakož i meziodvětvové spolupráce s dalšími příslušnými orgány ve Švýcarsku. Pokud jde o Švýcarsko, odkazy v tomto nařízení na „národní jednotné kontaktní místo“ se považují za odkazy na toto určené kontaktní místo;

e) příslušný orgán odpovědný za kybernetickou bezpečnost. Pokud jde o Švýcarsko, odkazy v tomto nařízení na „příslušné orgány odpovědné za kybernetickou bezpečnost“ se považují za odkazy na tento určený orgán.

2. Do vstupu dohody v platnost Švýcarsko oznámí Komisi, agentuře ACER, v rámci sítě ENTSO pro elektřinu a subjektu EU DSO název a kontaktní údaje příslušných orgánů uvedených v odstavci 1.“;

b) pokud jde o podmínky nebo metodiky či plány, jejichž přijetí je stanoveno v nařízení (EU) 2024/1366:

i) švýcarský provozovatel přenosové soustavy, provozovatelé distribučních soustav prostřednictvím subjektu EU DSO a příslušný orgán se podílejí na vypracování jakýchkoli nových nebo pozměněných podmínek nebo metodik či plánů a jejich připomínky se zohlední při rozhodování o podmínkách nebo metodikách;

ii) při hlasování o podmínkách nebo metodikách či plánech a při zvažování, zda je dosaženo příslušného počtu členských států Unie nebo obyvatel pro kvalifikovanou většinu, se zohlední Švýcarsko a jeho obyvatelstvo;

iii) odkazy na „daný region pro provoz soustavy [se] skládá z více než pěti členských států“ v čl. 7 odst. 3 se považují za odkazy na „daný region pro provoz soustavy [se] skládá z více než čtyř členských států Evropské unie a Švýcarska“;

iv) ve Švýcarsku se použijí podmínky nebo metodiky a plány, které již byly přijaty ke dni podpisu této dohody;

v) příslušný švýcarský orgán začlení do jednoho měsíce do švýcarského regulačního řádu nové nebo pozměněné podmínky nebo metodiky a plány, které přijímá Unie v souladu s postupem stanoveným v nařízení (EU) 2024/1366. Podmínky nebo metodiky se ve Švýcarsku prozatímně uplatňují ode dne jejich použitelnosti v Unii. Prozatímní provádění končí tímto začleněním do švýcarského regulačního řádu, které provedl švýcarský vnitrostátní regulační orgán;

c) v čl. 2 odst. 6 a v čl. 33 odst. 2 písm. a) bodu i) se odkaz na nařízení (EU) 2016/679 považuje, pokud jde o Švýcarsko, za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy;

d) článek 5 poslední věta, čl. 38 odst. 8, čl. 41 odst. 2 druhá věta, čl. 41 odst. 3, čl. 41 odst. 7 a čl. 43 odst. 4 se nepoužijí;

e) v článku 37 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„Pokud se příslušný orgán dozví o neopravené zranitelnosti, aniž by bylo prokázáno, že je dosud aktivně zneužívána, bez zbytečného odkladu koordinuje svou činnost s týmem koordinujícím CSIRT za účelem koordinovaného zveřejnění zranitelnosti, jak je stanoveno v čl. 1a odst. 1 písm. b) tohoto nařízení.“;

f) v článku 40 se odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„Pokud je kybernetický útok označen nebo se očekává, že bude označen jako rozsáhlý kybernetický bezpečnostní incident a je zasaženo Švýcarsko, *ad hoc* skupina pro přeshraniční krizovou koordinaci o tom neprodleně informuje vnitrostátní orgány pro řízení kybernetických krizí ve Švýcarsku a v členských státech Unie zasažených incidentem, jakož i Komisi a Evropskou síť styčných organizací pro řešení kybernetických krizí („EU CyCLONe“). V takové situaci *ad hoc* skupina pro přeshraniční krizovou koordinaci podporuje síť EU CyCLONe, pokud jde o odvětvová specifika.“;

g) v článku 42 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„Týmy CSIRT neprodleně předají informace obdržené od agentury ENISA dotčeným subjektům.“

16. 32019 L 0944: Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944 ze dne 5. června 2019 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o změně směrnice 2012/27/EU (Úř. věst. EU L 158, 14.6.2019, s. 125, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj), ve znění:

– 32022 R 0869: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/869 ze dne 30. května 2022, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě, mění nařízení (ES) č. 715/2009, (EU) 2019/942 a (EU) 2019/943 a směrnice 2009/73/ES a (EU) 2019/944 a zrušuje nařízení (EU) č. 347/2013 (Úř. věst. L 152, 3.6.2022, s. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/869/oj)

– 32024 L 1711: směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1711 ze dne 13. června 2024, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001 a (EU) 2019/944, pokud jde o zlepšení uspořádání unijního trhu s elektřinou (Úř. věst. EU L, 2024/1711, 26.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1711/oj)

Pro účely této dohody se směrnice (EU) 2019/944 upravuje takto:

a) v případech týkajících se Švýcarska má Komise pravomoci podle čl. 44 odst. 1, článku 63 a čl. 66 odst. 1;

b) článek 6a, čl. 7 odst. 1 až 2 a 4 až 5, článek 8, čl. 12 odst. 1, článek 15, čl. 15a odst. 1 až 8, články 16 a 23, čl. 24 odst. 1 a 3, články 28 a 28a, čl. 29 odst. 1, články 32, 38 a 66a se provedou nejpozději tři roky po vstupu této dohody v platnost;

c) ustanovení čl. 35 odst. 1 a 2 se provedou, pokud jde o oddělení vlastnictví provozovatelů distribučních soustav organizovaných podle švýcarského veřejného práva, nejpozději tři roky po vstupu této dohody v platnost;

d) národní regulační orgán Švýcarska plní úkoly týkající se připojení a přístupu k vnitrostátním sítím, včetně sazeb za přenos a distribuci, podle čl. 59 odst. 1 písm. a) a čl. 59 odst. 7 písm. a) nejpozději pět let po vstupu této dohody v platnost;

e) smíšený výbor má pravomoc podle článku 65.

17. 32023 R 1162: Prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/1162 ze dne 6. června 2023 o požadavcích na interoperabilitu a nediskriminačních a transparentních postupech pro přístup k údajům z měření a o spotřebě (Úř. věst. EU L 154, 15.6.2023, s. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/1162/oj)

18. 32011 R 1227: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1227/2011 ze dne 25. října 2011 o integritě a transparentnosti velkoobchodního trhu s energií (Úř. věst. EU L 326, 8.12.2011, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1227/oj), ve znění:

– 32024 R 1106: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1106 ze dne 11. dubna 2024, kterým se mění nařízení (EU) č. 1227/2011 a (EU) 2019/942, pokud jde o zlepšení ochrany Unie před manipulací s trhem na velkoobchodním trhu s energií (Úř. věst. EU L, 2024/1106, 17.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1106/oj)

Pro účely této dohody se nařízení (EU) č. 1227/2011 upravuje takto:

a) v čl. 1 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V případě derivátů na elektřinu, na které se nevztahuje čl. 2 odst. 4 a které jsou přijaty k obchodování v obchodním systému nebo v systému obchodování s technologiemi distribuovaného registru se sídlem ve Švýcarsku, Švýcarsko nadále uplatňuje pravidla zakazující manipulaci s trhem a obchodování zasvěcených osob, která zajišťují srovnatelný standard ochrany jako v Unii.“;

b) v článku 1 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„6. Ve Švýcarsku se toto nařízení vztahuje pouze na velkoobchodní trhy s elektřinou, nikoli však na odvětví zemního plynu.“;

c) v článku 9 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Účastníci trhu, kteří jsou v okamžiku vstupu této dohody v platnost registrováni u švýcarského vnitrostátního regulačního orgánu i u vnitrostátního regulačního orgánu členského státu Unie, uvedou své registrační povinnosti do souladu s tímto článkem.“;

d) v článku 13 se vkládá nový odstavec, který zní:

„8a. Pokud jde o Švýcarsko, agentura provádí přeshraniční vyšetřování podle čl. 13 odst. 5 až 8 v úzké a aktivní spolupráci se švýcarským národním regulačním orgánem.

V rámci těchto přeshraničních vyšetřování provádějí příslušné švýcarské orgány, zejména švýcarský vnitrostátní regulační orgán, na švýcarském území v úzké spolupráci s agenturou vyšetřovací opatření podle článku 13a, čl. 13b odst. 2 a článku 13c.

Agentura může vyzvat švýcarský vnitrostátní regulační orgán, aby přijal konkrétní vyšetřovací opatření, a příslušné švýcarské orgány tato opatření provedou. Agentura se na svou žádost podílí na provádění opatření.

Švýcarský vnitrostátní regulační orgán shromažďuje informace nezbytné k tomu, aby agentura mohla účinně provádět vyšetřování, a bez zbytečného odkladu po dokončení příslušného vyšetřovacího opatření tyto informace sdílí s agenturou.

Pokud má agentura v úmyslu komunikovat s osobami na švýcarském území, a to i pro účely žádostí o informace podle čl. 13b odst. 1, předá švýcarský vnitrostátní regulační orgán těmto osobám a agentuře příslušné informace.

Zprávu o vyšetřování uvedenou v čl. 13 odst. 11 vypracuje agentura. Opatření uvedená v čl. 13 odst. 11 přijme švýcarský vnitrostátní regulační orgán.“;

e) pro opatření přijatá příslušnými švýcarskými orgány podle čl. 13 odst. 8a se pojmem „agentura“ v čl. 13g odst. 1 a 4 rozumí „příslušný švýcarský orgán“;

f) za článek 13j se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 13k

Opatření přijatá příslušnými švýcarskými orgány podle čl. 13 odst. 8a a článku 13g podléhají soudní kontrole švýcarských soudů.“

19. 32014 R 1348: Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1348/2014 ze dne 17. prosince 2014 o oznamování údajů za účelem provedení čl. 8 odst. 2 a 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1227/2011 o integritě a transparentnosti velkoobchodního trhu s energií (Úř. věst. EU L 363, 18.12.2014, s. 121, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2014/1348/oj)

20. 32012 D 1117(01): Rozhodnutí Komise ze dne 15. listopadu 2012, kterým se zřizuje Koordinační skupina pro otázky elektrické energie (Úř. věst. EU C 353, 17.11.2012, s. 2)

Dodatek

VÝSADY A IMUNITY

ČLÁNEK 1

(odpovídající článku 1 protokolu (č. 7))

Prostory a budovy agentury jsou nedotknutelné. Jsou vyloučeny z domovních prohlídek, rekvizic, zabavení či vyvlastnění. Majetek a pohledávky agentury se nemohou stát předmětem jakéhokoli výkonu správního nebo soudního rozhodnutí bez zmocnění Soudního dvora Evropské unie.

ČLÁNEK 2

(odpovídající článku 2 protokolu (č. 7))

Archivy agentury jsou nedotknutelné.

ČLÁNEK 3

(odpovídající článkům 3 a 4 protokolu (č. 7))

1. Agentura, její pohledávky, příjmy a ostatní majetek jsou osvobozeny od veškerých přímých daní.

2. Na zboží a služby určené pro úřední potřebu agentury a vyvážené ze Švýcarska nebo poskytované agentuře ve Švýcarsku se neuplatňují žádná nepřímá cla ani daně.

3. Osvobození od DPH lze uplatnit, pokud skutečná nákupní cena zboží a služeb, která je uvedena na faktuře nebo na odpovídajícím dokladu, činí nejméně jedno sto švýcarských franků (včetně daně). Agentura je osvobozena od veškerých cel, zákazů a omezení při dovozu a vývozu, pokud jde o předměty určené pro její úřední potřebu; takto dovezené předměty nebudou ve Švýcarsku zcizeny úplatně ani bezúplatně, jinak než za podmínek schválených vládou Švýcarska.

4. Osvobození od DPH, spotřebních daní a jakýchkoli jiných nepřímých daní probíhá formou prominutí daně po předložení příslušných švýcarských formulářů dodavateli zboží či poskytovateli služeb.

5. Osvobození se nevztahuje na daně, dávky a poplatky představující pouze odměnu za veřejně prospěšné služby.

ČLÁNEK 4

(odpovídající článku 5 protokolu (č. 7))

Agentura požívá pro svou úřední komunikaci a předávání veškerých dokumentů ve Švýcarsku stejného zacházení, jaké daný stát přiznává diplomatickým zastoupením.

Úřední korespondence a jiná úřední komunikace agentury nepodléhá cenzuře.

ČLÁNEK 5

(odpovídající článku 6 protokolu (č. 7))

Průkazy Unie vydávané členům a zaměstnancům agentury se uznávají za platné cestovní doklady na území Švýcarska. Tyto průkazy jsou vydávány úředníkům a jiným zaměstnancům za podmínek stanovených služebním a pracovním řádem Unie (nařízení (EHS) č. 31, (ESAE) č. 11, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. 45, 14.6.1962, s. 1385), včetně veškerých následných změn).

ČLÁNEK 6

(odpovídající článku 10 protokolu (č. 7))

Zástupci členských států Unie, kteří se účastní činnosti agentury, jejich poradci a techničtí experti požívají po dobu výkonu své činnosti a během cest na místo zasedání ve Švýcarsku nebo při návratu z něj obvyklých výsad, imunit a výhod.

ČLÁNEK 7

(odpovídající článku 11 protokolu (č. 7))

Na území Švýcarska úředníci a jiní zaměstnanci agentury bez ohledu na svou státní příslušnost:

a) jsou vyňati z pravomoci soudů pro úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně ústních a písemných projevů, s výhradou použití ustanovení smluv jednak o pravidlech určujících odpovědnost úředníků a jiných zaměstnanců vůči Unii a jednak o příslušnosti Soudního dvora Evropské unie rozhodovat spory mezi Unií a jejich úředníky a jinými zaměstnanci. Této imunity požívají i po ukončení své funkce;

b) nepodléhají oni ani jejich manželé či manželky a jimi vyživovaní rodinní příslušníci předpisům omezujícím přistěhovalectví a určujícím náležitosti přihlašování cizinců;

c) požívají v oblasti měnových a devizových předpisů výhod přiznávaných obvykle zaměstnancům mezinárodních organizací;

d) požívají práva bezcelně dovážet bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby v souvislosti s prvním nástupem do funkce ve Švýcarsku a práva bezcelně zpětně vyvézt bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby při ukončení výkonu funkce v dané zemi, v obou případech s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou Švýcarska;

e) požívají práva bezcelně dovézt automobil pro svou osobní potřebu, který získali v zemi svého posledního pobytu nebo v zemi, jejímiž jsou státními příslušníky, za podmínek daného vnitřního trhu, a bezcelně zpětně vyvézt automobil, s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou Švýcarska.

ČLÁNEK 8

(odpovídající článku 12 protokolu (č. 7))

Platy, mzdy a služební požitky, které poskytuje agentura svým úředníkům a jiným zaměstnancům, podléhají dani ve prospěch agentury, jejíž podmínky a způsob vybírání stanoví právo Unie.

Úředníci a jiní zaměstnanci jsou osvobozeni od švýcarských federálních, kantonálních a obecních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje agentura.

ČLÁNEK 9

(odpovídající článku 13 protokolu (č. 7))

S úředníky a jinými zaměstnanci agentury, kteří si výlučně z důvodů výkonu svých funkcí ve službách agentury zřizují bydliště na území Švýcarska, je pro účely vybírání daní z příjmu, z majetku a dědické daně a dodržování smluv o zamezení dvojího zdanění, uzavřených mezi Švýcarskem a členskými státy Unie, zacházeno jak ve Švýcarsku, tak ve státě, jehož jsou daňovými rezidenty, tak, jako by si zachovali své původní bydliště v posledně jmenovaném státě, je-li tento stát členským státem Unie. Toto ustanovení se vztahuje rovněž na manžela nebo manželku, pokud nevykonává vlastní profesionální činnost, a na děti vyživované osobami uvedenými v tomto článku a v jejich péči.

Movitý majetek ve vlastnictví osob uvedených v prvním pododstavci, který se nachází ve Švýcarsku, je osvobozen od dědické daně ve Švýcarsku; pro stanovení této daně je tento majetek posuzován, jako by se nacházel ve státě, jehož jsou tyto osoby daňovými rezidenty, s výhradou práv třetích zemí a případného použití ustanovení mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění.

Při použití ustanovení tohoto článku se nepřihlíží k bydlišti získanému výlučně k výkonu funkcí ve službách jiných mezinárodních organizací.

ČLÁNEK 10

(odpovídající článku 14 protokolu (č. 7))

Právo Unie stanoví systém sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Unie.

Úředníci a jiní zaměstnanci agentury tedy nejsou povinni účastnit se švýcarského systému sociálního pojištění, pokud se na ně již vztahuje systém sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Unie. Na rodinné příslušníky zaměstnanců agentury, kteří s nimi žijí ve společné domácnosti, se vztahuje systém sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Unie, pokud nejsou zaměstnáni jiným zaměstnavatelem než agenturou a pokud nepobírají dávky sociálního zabezpečení od členského státu Unie nebo Švýcarska.

ČLÁNEK 11

(odpovídající článku 15 protokolu (č. 7))

Právo Unie stanoví kategorie úředníků a jiných zaměstnanců agentury, na které se použijí všechna nebo některá ustanovení článků 7, 8 a 9.

Jména, funkce a adresy úředníků a jiných zaměstnanců zařazených do jednotlivých kategorií jsou pravidelně sdělovány Švýcarsku.

ČLÁNEK 12

(odpovídající článku 17 protokolu (č. 7))

Výsady, imunity a výhody jsou přiznávány úředníkům a jiným zaměstnancům agentury výhradně v zájmu agentury.

Agentura je povinna zbavit úředníka nebo jiného zaměstnance imunity ve všech případech, kdy podle jejího názoru zrušení této imunity není v rozporu se zájmy agentury.

ČLÁNEK 13

(odpovídající článku 18 protokolu (č. 7))

Při uplatňování tohoto dodatku jedná agentura ve vzájemné shodě s odpovědnými úřady Švýcarska nebo příslušných členských států Unie.

PŘÍLOHA II

PŘECHODNÝ REŽIM PRO STÁVAJÍCÍ DLOUHODOBÉ REZERVACE KAPACITY V PROPOJOVACÍCH VEDENÍCH NA ŠVÝCARSKÝCH HRANICÍCH

ODDÍL A

ZÁSADY FINANČNÍ NÁHRADY

ČLÁNEK 1

Obecné zásady a oblast působnosti

1. Tato příloha stanoví zásady přechodného mechanismu finančních náhrad pro držitele smluv uvedených v oddíle B.

2. Finanční náhrada se vypočítá na základě ekonomické hodnoty rezervované kapacity pro smluvní strany vypočtené podle článku 2.

3. Finanční náhrada se poskytuje na přechodné období stanovené v čl. 8 odst. 1 této dohody.

4. Před účastí Švýcarska na jednotném propojení denních trhů získají držitelé smluv, kteří chtějí obdržet finanční náhradu, nezbytnou přeshraniční kapacitu prostřednictvím dražby pořádané Společným alokačním úřadem v souladu s platnými pravidly a postupy stanovenými tímto úřadem. Držitelé smluv nemají nárok na náhradu, pokud se jim nepodařilo získat potřebnou kapacitu prostřednictvím dražebního procesu.

5. Jakmile se Švýcarsko připojí k jednotnému propojení denních trhů, držitelé smluv, kteří chtějí obdržet finanční náhradu, prokáží, že jejich nabídka byla přijata v procesu jednotného propojení denních trhů v souladu s platnými pravidly a postupy, jež jsou definovány v nařízení (EU) 2015/1222 ze dne 24. července 2015, kterým se stanoví rámcový pokyn pro přidělování kapacity a řízení přetížení (Úř. věst. L 197, 25.7.2015, s. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1222/oj).

ČLÁNEK 2

Výpočet finanční náhrady

1. Finanční náhrada se vypočítá na základě objemu náhrady (v MW za danou hodinu), jak je definována v odstavcích 2 a 3, vynásobeného vyrovnávací cenou (v EUR/MWh), jak je definována v odstavci 4.

2. Objem náhrady pro každou smlouvu činí:

a) v období před přistoupením Švýcarska k jednotnému propojení denních trhů kapacita (v MW za danou hodinu) přidělená držiteli smlouvy v dražebním procesu; při žádosti o náhradu držitelé smluv doloží, že byla získána a využita kapacita do výše objemu smlouvy na hranicích a že výrobní zařízení je k dispozici v příslušném obchodním intervalu;

b) po přistoupení Švýcarska k jednotnému propojení denních trhů objem (v MW za danou hodinu) úspěšné nabídky v procesu jednotného propojení denních trhů v příslušné nabídkové zóně až do maximálního objemu smluv; při žádosti o finanční náhradu držitelé smluv doloží objem úspěšné nabídky a dostupnost výrobního zařízení v příslušném obchodním intervalu.

3. V kterémkoli daném roce se objem náhrady podle odstavce 2 sníží na tato procenta:

– 74,3 % pro směr z Francie do Švýcarska v zimě (1. října až 30. dubna) a 68,5 % v létě (1. května až 30. září),

– 93,9 % pro směr ze Švýcarska do Francie v zimě (1. října až 30. dubna) a 100 % v létě (1. května až 30. září).

4. Cena náhrady se vypočítá *ex post* jako kladný cenový rozdíl mezi zúčtovacími cenami na denním trhu Švýcarska a Francie s ohledem na směr historické rezervace kapacity, vyplývající z výsledku trhu v denním časovém rámci, vypočtený pro každý obchodní interval zvlášť. Je-li cenový rozdíl záporný, nevyplácí se žádná náhrada.

5. Výše náhrady vypočítaná podle odstavců 1 až 4 se dále sníží o 20 %, aby se zohlednil příspěvek držitelů smluv na údržbu a investiční náklady sítě.

6. V případě, že celkové platby náhrad držitelům smluv vypočtené podle odstavců 1 až 5 převyšují příjem z přetížení pocházející z francouzsko-švýcarské hranice nebo příjem z přetížení, který je na ni přidělen, platby náhrad se pro všechny držitele smlouvy úměrně sníží, aby se zajistilo, že celkové vyrovnávací platby nepřesáhnou disponibilní příjem z přetížení.

7. Celková finanční náhrada pro každého držitele smlouvy vypočtená podle tohoto článku se držitelům smluv vyplácí *ex post* měsíčně.

ČLÁNEK 3

Financování náhrady

Finanční náhrada podle článku 2 je financována z příjmu z přetížení vytvořeného přidělením kapacity na francouzsko-švýcarské hranici, a to buď získané z dražby kapacity na této hranici prováděné Společným alokačním úřadem, nebo přidělené hranici na základě metodiky rozdělování příjmů z přetížení.

ČLÁNEK 4

Provádění, kontrola a řešení sporů

1. Vnitrostátní regulační orgány Francie a Švýcarska se v případě potřeby dohodnou na postupech pro provádění pravidel uvedených v této příloze do tří měsíců ode dne vstupu této dohody v platnost. Návrh postupů oznámí ACER, Komisi a smíšenému výboru dva měsíce ode dne vstupu této dohody v platnost.

2. Vnitrostátní regulační orgány Francie a Švýcarska odpovídají za ověřování toho, zda provozovatelé přenosových soustav a držitelé smluv dodržují postupy vypracované podle odstavce 1, včetně toho, že náhrada poskytovaná držitelům smluv je omezena na smlouvy uvedené v oddíle B této přílohy. Do 1. března následujícího roku zašlou agentuře ACER a smíšenému výboru výroční zprávu o uplatňování přechodného mechanismu.

3. V případě, že vnitrostátní regulační orgány nedosáhnou shody o postupech podle odstavce 1 do tří měsíců ode dne vstupu této dohody v platnost, může Švýcarsko předložit záležitost smíšenému výboru, který rozhodne o prováděcích postupech do šesti měsíců ode dne tohoto postoupení.

4. Bez ohledu na odstavce 1 až 3 mají držitelé smluv právo obdržet finanční náhradu ode dne vstupu této dohody v platnost do konce přechodného období.

ODDÍL B

DLOUHODOBÉ SMLOUVY O REZERVACI KAPACITY
S FINANČNÍ NÁHRADOU

Směr	Název smlouvy	Technologie	Maximální konečné datum
FR => CH	EOS CNP Cattenom 3/4	Jaderná energie	Konec výrobní činnosti jednotek
FR => CH	NOK 94 / EDF 95	Jaderná energie	30. září 2036
FR => CH	EDL Cattenom 3 / 4	Jaderná energie	Konec výrobní činnosti jednotek
FR => CH	EDL 2000	Jaderná energie	31. prosince 2039
FR => CH	Participation Bugey 2	Jaderná energie	Konec výrobní činnosti jednotky
FR => CH	Participation Bugey 3	Jaderná energie	Konec výrobní činnosti jednotky
FR => CH	EOS Cleuson Dixence	Vodní energie	30. dubna 2030
CH => FR	EOS Cleuson Dixence	Vodní energie	30. dubna 2030
FR => CH	Emosson Pompage	Vodní energie	Konec výrobní činnosti jednotky
CH => FR	Emosson Turbine	Vodní energie	Konec výrobní činnosti jednotky

ODDÍL C

VODNÍ ELEKTRÁRNY, KTERÉ SI PONECHÁVAJÍ REZERVACI KAPACITY NEPŘESAHUJÍCÍ 65 MW

Směr	Název elektrárny	Maximální rezervace kapacity [MW]	Maximální konečné datum
FR => CH	Kembs	35	Konec koncese (31.12.2035)
FR => CH	FM Chatelot	15	Konec koncese (31.12.2028)
CH => FR	FM Chatelot	30	Konec koncese (31.12.2028)
AT => CH	GKW Inn	13,3	Konec koncese (po roce 2050)
CH => IT	Kraftwerke Hinterrhein	65	Konec koncese (31.12.2042)
FR => CH	Bagnes Martigny (Champsec)	2	Konec koncese (31.12.2041)
CH => FR	Forces Motrices de Mauvoisin	41	Konec koncese (31.12.2041)

PŘÍLOHA III

STÁTNÍ PODPORA

VÝJIMKY A VYSVĚTLENÍ

ODDÍL A

OPATŘENÍ SLUČITELNÁ S ŘÁDNÝM FUNGOVÁNÍM
VNITŘNÍHO TRHU
UVEDENÁ V ČL. 13 ODST. 2 PÍSM. c)

1. Níže uvedená stávající opatření Švýcarska jsou slučitelná s řádným fungováním vnitřního trhu a nevztahuje se na ně čl. 14 odst. 3 písm. b):

   a) investiční dotace na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie podle článků 25 až 29 zákona o energiích[1] (dále jen „EnG“), včetně dočasného osvobození od poplatků za vodu podle článku 50a zákona o vodní energii[2];

   b) rozdílové smlouvy na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie podle článků 29a až 29e EnG;

   c) příspěvek na provozní náklady na biomasu podle článku 33a EnG;

   d) geotermální záruky podle článku 33 EnG;

[1] Energiegesetz, 30. září 2016 (EnG, SR 730.0), znění použitelné ke dni 1. ledna 2025.
[2] Bundesgesetz über die Nutzbarmachung der Wasserkräfte, 22. prosince 1916 (WRG, SR 721 80), znění použitelné ke dni 1. ledna 2023.

e) kompenzace za opatření týkající se reziduálního toku podle čl. 80 odst. 2 zákona o ochraně vod[1] a

f) kompenzace za opatření na ekologickou obnovu související s vodní energií (špičkování, přemisťování sedimentů a migrace ryb) podle článku 34 EnG.

2. Švýcarské orgány se zavazují, že od vstupu této dohody v platnost lze zařízením, na něž se nevztahuje výjimka podle čl. 5 odst. 2 písm. b) nebo čl. 5 odst. 4 nařízení (EU) 2019/943[2], poskytnout novou podporu na výrobu elektřiny v rámci opatření uvedených v bodě 1, pouze pokud:

– jsou povinna prodávat svou výrobu elektrické energie na trhu,

– nejsou motivována k tomu, aby nabízela svou produkci pod svými mezními náklady, a neobdrží provozní podporu na výrobu na žádná období, kdy je tržní hodnota této produkce záporná.

3. Ustanovení bodu 1 písm. a) a b) pozbývají platnosti deset let po vstupu této dohody v platnost a ustanovení bodu 1 písm. c) až f) pozbývají platnosti šest let po vstupu této dohody v platnost. Po uplynutí těchto lhůt švýcarský orgán dohledu tato opatření zahrne do svého průběžného přezkumu podle čl. 15 odst. 4.

---

[1] Bundesgesetz über den Schutz der Gewässer, 24. ledna 1991 (GschG, SR 814 20), znění použitelné ke dni 1. února 2023.

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/943 ze dne 5. června 2019 o vnitřním trhu s elektřinou, Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 54, ve znění podle přílohy.

ODDÍL B

KATEGORIE PODPORY, KTERÉ MOHOU BÝT POVAŽOVÁNY
ZA SLUČITELNÉ S ŘÁDNÝM FUNGOVÁNÍM
VNITŘNÍHO TRHU,
UVEDENÉ V ČL. 13 ODST. 3 PÍSM. e)

Níže uvedené kategorie podpory mohou být považovány za slučitelné s řádným fungováním vnitřního trhu:

[…]

ODDÍL C

BLOKOVÉ VÝJIMKY UVEDENÉ V ČL. 13 ODST. 4

Podpora se považuje za slučitelnou s řádným fungováním vnitřního trhu a je vyňata z oznamovací povinnosti podle článku 14, pokud je poskytnuta v souladu s hmotněprávními podmínkami stanovenými v těchto ustanoveních:

a) kapitoly I a III nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (Úř. věst. EU L 187, 26.6.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/651/oj), naposledy pozměněného nařízením Komise (EU) 2023/1315 ze dne 23. června 2023, o změně nařízení (EU) č. 651/2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem, a nařízení (EU) 2022/2473, kterým se určité kategorie podpory pro podniky působící v oblasti produkce, zpracování a uvádění produktů rybolovu a akvakultury na trh prohlašují za slučitelné s vnitřním trhem podle článků 107 a 108 Smlouvy (Úř. věst. EU L 167, 30.6.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1315/oj);

b) články 1 až 6 rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 7, 11.1.2012, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2832/oj).

ODDÍL D

PODPORA *DE MINIMIS* UVEDENÁ V ČL. 13 ODST. 6

„Podpora *de minimis*“ má význam, který má v nařízení Komise (EU) 2023/2831 ze dne 13. prosince 2023 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* (Úř. věst. EU L, 2023/2831, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj).

V případě podpory udílené podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu má „podpora *de minimis*“ význam, který má v nařízení Komise (EU) 2023/2832 ze dne 12. prosince 2023 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L, 2023/2832, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2382/oj).

PŘÍLOHA IV

STÁTNÍ PODPORA

OBECNÉ A ODVĚTVOVÉ AKTY POUŽITELNÉ V EVROPSKÉ UNII UVEDENÉ V ČL. 14 ODST. 2

ODDÍL A

OBECNÉ A ODVĚTVOVÉ AKTY

1) Pro účely části III a podle čl. 14 odst. 2 této dohody použije Unie tyto akty:

a) nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. EU L 248, 24.9.2015, s. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1589/oj);

b) nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (EU) 2015/1589, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. EU L 140, 30.4.2004, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/794/oj), naposledy pozměněné nařízením Komise (EU) 2016/2105 ze dne 1. prosince 2016, kterým se mění příloha I nařízení (ES) č. 794/2004, pokud jde o formulář pro oznamování státní podpory v odvětví rybolovu a akvakultury (Úř. věst. EU L 327, 2.12.2016, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2105/oj);

c) nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (Úř. věst. EU L 187, 26.6.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/651/oj), naposledy pozměněné nařízením Komise (EU) 2023/1315 ze dne 23. června 2023 o změně nařízení (EU) č. 651/2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem, a nařízení (EU) 2022/2473, kterým se určité kategorie podpory pro podniky působící v oblasti produkce, zpracování a uvádění produktů rybolovu a akvakultury na trh prohlašují za slučitelné s vnitřním trhem podle článků 107 a 108 Smlouvy (Úř. věst. EU L 167, 30.6.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1315/oj);

d) rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. EU L 7, 11.1.2012, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2012/21(1)/oj);

e) nařízení Komise (EU) 2023/2831 ze dne 13. prosince 2023 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* (Úř. věst. EU L, 2023/2831, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj);

f) nařízení Komise (EU) 2023/2832 ze dne 13. prosince 2023 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. EU L, 2023/2832, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2832/oj).

2) Pro účely části III a podle čl. 14 odst. 3 této dohody Švýcarsko zavede a udržuje systém dohledu nad státními podporami, který zajišťuje neustálý dohled a vymáhání na úrovni rovnocenné úrovni uplatňované v Unii, jak je stanoveno v čl. 14 odst. 2 a bodě 1 tohoto oddílu.

ODDÍL B

POKYNY, SDĚLENÍ A ROZHODOVACÍ PRAXE KOMISE

1) Pro účely části III a podle čl. 14 odst. 3 této dohody švýcarský orgán dohledu a příslušné soudní orgány ve Švýcarsku náležitě zohlední příslušné pokyny a sdělení závazné pro Komisi, jakož i její rozhodovací praxi, a v co největší možné míře se jimi řídí, aby zajistily dohled a vymáhání na úrovni rovnocenné úrovni uplatňované v Unii.

2) Komise oznámí smíšenému výboru pokyny a sdělení, které považuje podle této dohody za relevantní, a zveřejní je.

PŘÍLOHA V

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Příslušné právní akty Unie o ochraně životního prostředí uvedené v článku 20 a čl. 27 odst. 3 této dohody jsou tyto:

1. 32011 L 0092: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. EU L 26, 28.1.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/92/oj), ve znění:

   – 32014 L 0052: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/52/EU ze dne 16. dubna 2014, kterou se mění směrnice Rady 2011/92/EU o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. EU L 124, 25.4.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/52/oj).

2. 32001 L 0042: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2001/42/oj).

3. 32016 L 0802: směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/802 ze dne 11. května 2016 o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 58, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/802/oj).

4. 32010 L 0075: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. EU L 334, 17.12.2010, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/75/oj).

5. 32009 L 0147: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. EU L 20, 26.1.2010, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj), ve znění:

   – 32013 L 0017: směrnice Rady 2013/17/EU ze dne 13. května 2013, kterou se v důsledku přistoupení Chorvatské republiky upravují některé směrnice v oblasti životního prostředí (Úř. věst. EU L 158, 10.6.2013, s. 193, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/17/oj),

   – 32019 R 1010: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1010 ze dne 5. června 2019 o sladění povinností podávání zpráv v oblasti právních předpisů souvisejících s politikou životního prostředí a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 a (EU) č. 995/2010, směrnic Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES, 2004/35/ES, 2007/2/ES, 2009/147/ES a 2010/63/EU, nařízení Rady (ES) č. 338/97 a (ES) č. 2173/2005 a směrnice Rady 86/278/EHS (Úř. věst. EU L 170, 25.6.2019, s. 115, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1010/oj).

6. 32004 L 0035: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí (Úř. věst. EU L 143, 30.4.2004, s. 56, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/35/oj), ve znění:

   – 32006 L 0021: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu a o změně směrnice 2004/35/ES (Úř. věst. EU L 102, 11.4.2006, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/21/oj),

   – 32009 L 0031: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého a o změně směrnice Rady 85/337/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES a 2008/1/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006 (Úř. věst. EU L 140, 5.6.2009, s. 114, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/31/oj),

   – 32013 L 0030: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/30/EU ze dne 12. června 2013 o bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři a o změně směrnice 2004/35/ES (Úř. věst. EU L 178, 28.6.2013, s. 66, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/30/oj),

– 32019 R 1010: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1010 ze dne 5. června 2019 o sladění povinností podávání zpráv v oblasti právních předpisů souvisejících s politikou životního prostředí a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 a (EU) č. 995/2010, směrnic Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES, 2004/35/ES, 2007/2/ES, 2009/147/ES a 2010/63/EU, nařízení Rady (ES) č. 338/97 a (ES) č. 2173/2005 a směrnice Rady 86/278/EHS (Úř. věst. EU L 170, 25.6.2019, s. 115, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1010/oj).

PŘÍLOHA VI

ENERGIE Z OBNOVITELNÝCH ZDROJŮ

Není-li v technických úpravách uvedeno jinak,

– považují se práva a povinnosti stanovené pro členské státy Unie v právních aktech Unie uvedených v této příloze za práva a povinnosti stanovené pro Švýcarsko,

– odkazy na fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo jsou usazeny v členských státech Unie, v těchto aktech se považují za odkazy na fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo jsou usazeny ve Švýcarsku.

To platí při plném respektování institucionálních ustanovení obsažených v části V této dohody.

UVÁDĚNÉ AKTY

1. 32018 L 2001: směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. EU L 328, 21.12.2018, s. 82, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj), ve znění:

   – 32023 L 2413: směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, nařízení (EU) 2018/1999 a směrnice 98/70/ES, pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, a zrušuje směrnice Rady (EU) 2015/652 (Úř. věst. EU L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj),

   – 32022 R 0759: nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/759 ze dne 14. prosince 2021, kterým se mění příloha VII směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001, pokud jde o metodiku výpočtu množství energie z obnovitelných zdrojů využité pro chlazení a dálkové chlazení (Úř. věst. EU L 139, 18.5.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/759/oj),

   – 32024 L1711: směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1711 ze dne 13. června 2024, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001 a (EU) 2019/944, pokud jde o zlepšení uspořádání trhu Unie s elektřinou (Úř. věst. L, 2024/1711, 26.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1711/oj).

Pro účely této dohody se směrnice (EU) 2018/2001 upravuje takto:

a) v článku 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Definice pojmu se použije pouze tehdy, je-li tento pojem použit v ustanovení, které bylo začleněno do přílohy VI dohody mezi Evropskou unií a Švýcarskem o elektřině.“;

b) článek 3 se mění takto:

i) odstavec 1 se nepoužije;

ii) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„Švýcarsko stanoví orientační cíl, jímž je 48,4% podíl energie z obnovitelných zdrojů na jeho hrubé konečné spotřebě energie v roce 2030. Smíšený výbor upraví tento cíl pro období po roce 2030 s přihlédnutím k platnému cíli v Unii. Švýcarsko nejméně jednou za dva roky zveřejní informace a informuje smíšený výbor zřízený dohodou mezi Evropskou unií a Švýcarskem o elektřině o pokroku dosaženém při plnění tohoto cíle a o provádění článků 19 a 26 až 31a směrnice (EU) 2018/2001, jak je stanoveno v příloze VI uvedené dohody.“;

iii) v odstavci 3c se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) použití pilařského dřeva, dýhařského dřeva, průmyslové kulatiny, pařezů a kořenů k výrobě elektřiny;“;

iv) odst. 3c písm. b) a odstavce 4, 5 a 6 se nepoužijí;

v) odstavec 4a se mění takto:

„4a. Švýcarsko stanoví rámec, který může zahrnovat režimy podpory a opatření usnadňující přijímání smluv o nákupu energie z obnovitelných zdrojů a který umožňuje zavádění elektřiny z obnovitelných zdrojů na úrovni, která je v souladu s vnitrostátním cílem uvedeným v odstavci 2. Tento rámec by měl řešit zejména přetrvávající překážky bránící vysokým dodávkám elektřiny z obnovitelných zdrojů a rozvoj nezbytné přenosové, distribuční a skladovací infrastruktury, včetně skladování energie na stejném místě. Při navrhování tohoto rámce Švýcarsko zohlední dodatečnou energii z obnovitelných zdrojů potřebnou k uspokojení poptávky v odvětví dopravy, průmyslu, stavebnictví, vytápění a chlazení a k výrobě obnovitelných paliv nebiologického původu.“;

c) článek 5 se nepoužije;

d) články 8 až 14 se nepoužijí;

e) články 15 a 15b až 16f se nepoužijí; místo toho Švýcarsko zachová a zavede srovnatelná pravidla, aby dosáhlo cíle zvýšit svůj podíl elektřiny z obnovitelných zdrojů energie. Tato pravidla zahrnují:

i) přidělení oblastí, v nichž lze stavět zařízení na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie;

ii) účast veřejnosti;

iii) rychlé a účinné postupy udělování povolení;

iv) odpovídající status veřejného zájmu ohledně obnovitelných zdrojů energie;

f) článek 15a se nepoužije;

g) článek 17 se nepoužije;

h) ustanovení čl. 18 odst. 1, 2 a 4 až 6 se nepoužijí;

i) v článku 18 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„Švýcarsko stanoví rámec, který zajistí, aby dostatečný počet vyškolených a kvalifikovaných osob provádějících instalaci i) všech forem systémů pro vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů v budovách, průmyslu a zemědělství, ii) solárních fotovoltaických systémů, včetně skladování energie, a iii) dobíjecích bodů umožňujících odezvu na straně poptávky ohledně růstu energie z obnovitelných zdrojů potřebného k dosažení cílů stanovených v souladu s čl. 3 odst. 2.“;

j) Švýcarsko nepoužije článek 19 na energii jinou než elektřinu vyrobenou z pilařského dřeva, dýhařského dřeva, průmyslové kulatiny, pařezů a kořenů;

k) článek 20 a čl. 20a odst. 3 a 4 se nepoužijí;

l) ustanovení čl. 20a odst. 1, 2 a 5 se použijí tři roky po vstupu této dohody v platnost;

m) články 21 a 22 se nepoužijí; místo toho Švýcarsko zachová a zavede srovnatelná pravidla pro samospotřebitele elektřiny z obnovitelných zdrojů a společenství pro obnovitelné zdroje v oblasti elektřiny;

n) články 22a až 25 se nepoužijí;

o) v článku 26 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Švýcarsko může stanovit svůj podíl biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy vyrobených z potravinářských a krmných plodin na 0 %.“;

p) ustanovení čl. 27 odst. 1 až 5 se nepoužijí;

q) ustanovení čl. 28 odst. 6 a 7 se nepoužijí;

r) ustanovení čl. 29 odst. 7a a 7b se nepoužijí;

s) ustanovení čl. 29a odst. 2 se nepoužijí;

t) článek 30 se mění takto:

i) v odst. 1 prvním pododstavci se úvodní text nahrazuje tímto:

„Mají-li se obnovitelná paliva započítávat do cílů uvedených v čl. 3 odst. 2, požádají členské státy hospodářské subjekty, aby prostřednictvím povinných nezávislých a transparentních auditů v souladu s prováděcím aktem přijatým podle odstavce 8 tohoto článku prokázaly, že byla splněna kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 a v čl. 29a odst. 1 pro obnovitelná paliva. Za tím účelem na hospodářských subjektech požadují, aby použily systém hmotnostní bilance, který:“;

ii) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud je dodávka zpracována, informace o parametrech udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů dodávky se upraví a spojí s výstupem v souladu s těmito pravidly:

a) je-li výsledkem zpracování dodávky surovin pouze jeden výstup, jenž je určen pro výrobu biopaliv, biokapalin, paliv z biomasy nebo obnovitelných paliv nebiologického původu, velikost dodávky a související objemy parametrů udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů se upraví použitím konverzního faktoru představujícího poměr mezi hmotností výstupu určeného pro tuto výrobu a hmotností suroviny vstupující do procesu;

b) je-li výsledkem zpracování dodávky surovin více než jeden výstup, jenž je určen pro výrobu biopaliv, biokapalin nebo paliv z biomasy nebo obnovitelných paliv nebiologického původu, uplatní se na každý výstup samostatný konverzní faktor a použije se samostatná hmotnostní bilance.“;

iii) v odst. 3 prvním pododstavci se první věta nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby hospodářské subjekty předkládaly spolehlivé informace týkající se souladu s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovenými v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 a čl. 29a odst. 1 a aby hospodářské subjekty na požádání zpřístupnily příslušnému členskému státu údaje použité k vypracování těchto informací.“;

iv) v odst. 3 druhém pododstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Povinnosti stanovené v tomto odstavci platí bez ohledu na to, zda jsou obnovitelná paliva vyráběna v Unii nebo jsou do Unie dovážena.“;

v) v odstavci 10 se úvodní věta nahrazuje tímto:

„10. Na žádost Švýcarska, jež se může zakládat na žádosti hospodářského subjektu, Komise na základě všech dostupných důkazů přezkoumá, zda byla splněna kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 a čl. 29a odst. 1, pokud jde o zdroje obnovitelných paliv.“;

vi) v odstavci 10 se písmena a) a b) nahrazují tímto:

„a) pro účely uvedené v čl. 29 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) zohlednit obnovitelná paliva z tohoto zdroje, nebo

b) odchylně od odstavce 9 žádat od dodavatele zdroje obnovitelných paliv, aby předložil další důkazy o splnění těchto kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů a těchto minimálních hodnot úspor emisí skleníkových plynů.“;

u) v článku 31a se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„Do 21. listopadu 2024 Komise zajistí, aby byla zřízena databáze Unie, která umožní sledování kapalných a plynných obnovitelných paliv (dále jen „databáze Unie“).“;

v) články 32 až 39 se nepoužijí;

w) přílohy I, IA, IV a VIII se nepoužijí;

x) příloha IX část A písm. a) a p) se nepoužijí;

y) přílohy X a XI se nepoužijí.

2. 32019 R807: nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/807 ze dne 13. března 2019, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001, pokud jde o stanovení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku, a o certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy (Úř. věst. EU L 133, 21.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/807/oj)

3. 32023 R 1184: nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/1184 ze dne 10. února 2023, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 stanovením unijní metodiky, v níž jsou vymezena podrobná pravidla pro výrobu kapalných a plynných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných v odvětví dopravy (Úř. věst. EU L 157, 20.6.2023, s. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/1184/oj)

4. 32024 R 1408: nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2024/1408, kterým se mění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/1184, pokud jde o sladění technického pojmu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 (Úř. věst. EU L, 2024/1408, 21.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1408/oj)

5. 32023 R 1640: nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/1640 ze dne 5. června 2023 o metodice pro určení podílu biopaliva a bioplynu pro dopravu vyrobených z biomasy zpracovávané ve společném procesu s fosilními palivy (Úř. věst. EU L 205, 18.8.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/1640/oj)

6. 32023 R 1185: nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/1185 ze dne 10. února 2023, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 stanovením minimální hodnoty pro úspory emisí skleníkových plynů z recyklovaných paliv s obsahem uhlíku a upřesněním metodiky pro posuzování úspor emisí skleníkových plynů z kapalných a plynných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných v odvětví dopravy a z recyklovaných paliv s obsahem uhlíku (Úř. věst. L 157, 20.6.2023, s. 20, http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1185/oj)

   Pro účely této dohody se ustanovení nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2023/1185 upravují takto:

   a) ustanovení nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2023/1185 o výpočtu cílů pro paliva a elektřinu z obnovitelných zdrojů energie dodávaných do odvětví dopravy a cílů pro pokročilá biopaliva a bioplyn podle čl. 25 odst. 2 směrnice (EU) 2018/2001 se nepoužijí;

   b) ustanovení nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2023/1185 týkající se recyklovaných paliv s obsahem uhlíku se nepoužijí.

7. 32022 R 2448: prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/2448 ze dne 13. prosince 2022 o stanovení operativních pokynů ohledně důkazů pro prokázání souladu s kritérii udržitelnosti pro lesní biomasu uvedenými v článku 29 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 (Úř. věst. EU L 320, 14.12.2022, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/2448/oj)

8. 32022 D 599: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/599 ze dne 8. dubna 2022 o uznání nepovinného režimu „Biomass Biofuels Sustainability voluntary scheme (2BSvs)“ pro prokázání souladu s požadavky stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 pro biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku (Úř. věst. EU L 114, 12.4.2022, s. 173, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/599/oj)

9. 32022 D 600: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/600 ze dne 8. dubna 2022 o uznání nepovinného režimu „Bonsucro EU“ pro prokázání souladu s požadavky stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 pro biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku (Úř. věst. EU L 114, 12.4.2022, s. 176, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/600/oj)

10. 32022 D 601: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/601 ze dne 8. dubna 2022 o uznání nepovinného režimu „Better Biomass“ pro prokázání souladu s požadavky stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 pro biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku (Úř. věst. EU L 114, 12.4.2022, s. 179, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/601/oj)

11. 32022 D 602: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/602 ze dne 8. dubna 2022 o uznání nepovinného režimu „International Sustainability & Carbon Certification - ISCC EU“ pro prokázání souladu s požadavky stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 pro biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku (Úř. věst. EU L 114, 12.4.2022, s. 182, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/602/oj)

12. 32022 D 604: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/604 ze dne 8. dubna 2022 o uznání nepovinného režimu „Red Tractor Farm Assurance Crops and Sugar Beet Scheme“ pro prokázání souladu s požadavky stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 pro biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku (Úř. věst. EU L 114, 12.4.2022, s. 188, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/604/oj)

13. 32022 D 605: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/605 ze dne 8. dubna 2022 o uznání nepovinného režimu „REDcert-EU“ pro prokázání souladu s požadavky stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 pro biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku (Úř. věst. EU L 114, 12.4.2022, s. 191, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/605/oj)

14. 32022 D 606: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/606 ze dne 8. dubna 2022 o uznání nepovinného režimu „Round Table on Responsible Soy with EU RED Requirements (RTRS EU RED)“ pro prokázání souladu s požadavky stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 pro biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku (Úř. věst. EU L 114, 12.4.2022, s. 194, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/606/oj)

15. 32022 D 607: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/607 ze dne 8. dubna 2022 o uznání nepovinného režimu „Roundtable on Sustainable Biomaterials (RSB) EU RED“ pro prokázání souladu s požadavky stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 pro biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku (Úř. věst. EU L 114, 12.4.2022, s. 197, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/607/oj)

16. 32022 D 608: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/608 ze dne 8. dubna 2022 o uznání režimu „Scottish Quality Crops Farm Assurance Scheme (SQC)“ pro prokázání souladu s požadavky stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 pro biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku (Úř. věst. EU L 114, 12.4.2022, s. 200, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/608/oj)

17. 32022 D 609: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/609 ze dne 8. dubna 2022 o uznání nepovinného režimu „SURE“ pro prokázání souladu s požadavky stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 pro biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku (Úř. věst. EU L 114, 12.4.2022, s. 203, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/609/oj)

18. 32022 D 610: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/610 ze dne 8. dubna 2022 o uznání režimu „Trade Assurance Scheme for Combinable Crops (TASCC)“ pro prokázání souladu s požadavky stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 pro biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku (Úř. věst. EU L 114, 12.4.2022, s. 206, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/610/oj)

19. 32022 D 611: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/611 ze dne 8. dubna 2022 o uznání režimu „Universal Feed Assurance Scheme (UFAS)“ pro prokázání souladu s požadavky stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 pro biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku (Úř. věst. EU L 114, 12.4.2022, s. 209, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/611/oj)

20. 32022 D 2461: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/2461 ze dne 14. prosince 2022, kterým se uznává režim „KZR INiG“ pro prokázání souladu s požadavky stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001, pokud jde o biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku, a ruší prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/603 (Úř. věst. EU L 321, 15.12.2022, s. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/2461/oj)

21. 32022 D 1657: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/1657 ze dne 26. září 2022 o uznání nepovinného režimu „Sustainable Biomass Program“ pro prokázání souladu s požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 na biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku (Úř. věst. EU L 249, 27.9.2022, s. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/1657/oj)

22. 32022 D 1656: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/1656 ze dne 26. září 2022 o uznání rakouského režimu zemědělské certifikace (AACS) pro prokázání souladu s požadavky stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 pro biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku (Úř. věst. EU L 249, 27.9.2022, s. 50, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/1656/oj)

23. 32022 R 996: prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/996 ze dne 14. června 2022 o pravidlech pro ověřování kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů a kritérií nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy (Úř. věst. EU L 168, 27.6.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/996/oj)

24. 32022 D 1655: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/1655 ze dne 26. září 2022, kterým se uznává zpráva obsahující informace o typických emisích skleníkových plynů z pěstování sójových bobů v Argentině podle čl. 31 odst. 3 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 (Úř. věst. EU L 249, 27.9.2022, s. 47, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/1655/oj)

25. 32024 D 861: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2024/861 ze dne 15. března 2024 o uznání zprávy obsahující informace o typických emisích skleníkových plynů z pěstování řepky olejky v Kanadě podle čl. 31 odst. 3 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 (Úř. věst. EU L, 2024/861, 19.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/861/oj)

26. 32023 D 1760: prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2023/1760 ze dne 11. září 2023 o uznání zprávy obsahující informace o typických emisích skleníkových plynů z pěstování řepky olejky v Austrálii podle čl. 31 odst. 3 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 (Úř. věst. EU L 224, 12.9.2023, s. 105, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/1760/oj)

PŘÍLOHA VII

PŘÍLOHA TÝKAJÍCÍ SE POUŽITÍ ČLÁNKU 49 TÉTO DOHODY

ČLÁNEK 1

Seznam činností agentur, informačních systémů a jiných činností Unie, na které má Švýcarsko finančně přispívat

Švýcarsko finančně přispívá na:

a) agentury:

– Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/942 ze dne 5. června 2019, kterým se zřizuje Agentura Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 22, použitelným podle přílohy I této dohody), s přihlédnutím k oblasti působnosti této dohody, na 85 % příslušné dotační položky rozpočtu Unie pro daný rok;

b) informační systémy:

– databáze Unie zřízená směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82, použitelnou podle přílohy VI dohody);

c) jiné činnosti:

žádné.

ČLÁNEK 2

Platební podmínky

1. Platby splatné podle článku 49 této dohody se provádějí v souladu s tímto článkem.

2. Při vydání výzvy k poskytnutí finančních prostředků v rozpočtovém roce sdělí Komise Švýcarsku tyto informace:

a) výše provozního příspěvku a

b) výše poplatku za účast.

3. Komise sdělí Švýcarsku co nejdříve, nejpozději však 16. dubna každého rozpočtového roku, tyto informace související s účastí Švýcarska:

a) částky v prostředcích na závazky ze schváleného ročního rozpočtu Unie zapsaného v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie pro daný rok pro každou agenturu Unie, přičemž se pro každou agenturu zohlední veškeré upravené provozní příspěvky vymezené v článku 1, a částky v prostředcích na závazky ve vztahu ke schválenému rozpočtu Unie pro daný rok pro příslušný rozpočet na informační systémy a jiné činnosti, zahrnující účast Švýcarska v souladu s článkem 1;

b) výši poplatku za účast podle čl. 49 odst. 7 této dohody a

c) pokud jde o agentury, v roce N+1 částky rozpočtových závazků přijatých v souvislosti s prostředky na závazky schválenými v roce N v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie ve vztahu k ročnímu rozpočtu Unie uvedené v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie na rok N.

4. Komise na základě svého návrhu rozpočtu poskytne odhad informací podle odst. 3 písm. a) a b) co nejdříve, nejpozději však do 1. září rozpočtového roku.

5. Komise vydá Švýcarsku nejpozději 16. dubna a, je-li to použitelné na příslušnou agenturu, informační systém nebo jinou činnost, nejdříve 22. října a nejpozději 31. října každého rozpočtového roku výzvu k poskytnutí finančních prostředků ve výši odpovídající příspěvku Švýcarska podle této dohody na každou z agentur, informačních systémů nebo jiných činností, jichž se Švýcarsko účastní.

6. Výzva (výzvy) k poskytnutí finančních prostředků uvedená (uvedené) v bodě 5 je rozložena (jsou rozloženy) do těchto splátek:

a) první splátka každého roku v souvislosti s výzvou k poskytnutí finančních prostředků, která má být vydána do 16. dubna, odpovídá částce až do výše odhadu ročního finančního příspěvku na danou agenturu, informační systém nebo jinou činnost uvedeného v odstavci 4.

   Švýcarsko uhradí částku uvedenou v této výzvě k poskytnutí finančních prostředků nejpozději 60 dnů od vydání této výzvy;

b) případně druhá splátka roku v souvislosti s výzvou k poskytnutí finančních prostředků, která má být vydána nejdříve 22. října a nejpozději 31. října, odpovídá rozdílu mezi částkou uvedenou v odstavci 4 a částkou uvedenou v odstavci 5, pokud je částka uvedená v odstavci 5 vyšší.

   Švýcarsko uhradí částku uvedenou ve výzvě k poskytnutí finančních prostředků do 21. prosince.
   U každé výzvy k poskytnutí finančních prostředků může Švýcarsko provádět samostatné platby za každou agenturu, informační systém nebo jinou činnost.

7. V prvním roce provádění této dohody vydá Komise do 90 dnů po vstupu této dohody v platnost jedinou výzvu k poskytnutí finančních prostředků.

Švýcarsko uhradí částku uvedenou ve výzvě k poskytnutí finančních prostředků nejpozději 60 dnů od vydání této výzvy.

8. V případě prodlení s platbou finančního příspěvku vzniká Švýcarsku povinnost uhradit úrok z prodlení z dlužné částky, počínaje dnem splatnosti až do dne, kdy je dlužná částka uhrazena v plné výši.

Úrokovou sazbou pro pohledávky nezaplacené ke dni splatnosti je sazba uplatňovaná Evropskou centrální bankou na její hlavní refinanční operace zveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* platná první den měsíce, ve kterém je pohledávka splatná, nebo 0 % podle toho, která je vyšší, zvýšená o 3,5 procentního bodu.

ČLÁNEK 3

Úprava finančního příspěvku Švýcarska agenturám Unie s ohledem na plnění rozpočtu

Úprava finančního příspěvku Švýcarska agenturám Unie se provede v roce N+1, kdy se počáteční provozní příspěvek upraví směrem nahoru nebo dolů o rozdíl mezi počátečním provozním příspěvkem a upraveným příspěvkem vypočítaným s použitím klíče pro stanovení příspěvku za rok N na výši rozpočtových závazků přijatých v souvislosti s prostředky na závazky schválenými v roce N v rámci příslušné dotační položky (příslušných dotačních položek) rozpočtu Unie. Rozdíl případně zohlední u každé agentury upravený provozní příspěvek na základě procentního podílu, jak je definován v článku 1.

ČLÁNEK 4

Přechodná opatření

V případě, že dnem vstupu této dohody v platnost není 1. leden, použije se odchylně od článku 2 tento článek.

V prvním roce provádění dohody se ve vztahu k provoznímu příspěvku splatnému za daný rok, který se vztahuje na příslušnou agenturu, informační systém nebo jinou činnost, jak je stanoveno v souladu s článkem 49 dohody a články 1 až 3 této přílohy, provozní příspěvek sníží na poměrném základě vynásobením částky splatného ročního provozního příspěvku poměrem:

a) počtu kalendářních dnů ode dne vstupu dohody v platnost do 31. prosince daného roku a

b) celkového počtu kalendářních dnů daného roku.

PROTOKOL

PROTOKOL O ROZHODČÍM SOUDU

KAPITOLA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK I.1

Oblast působnosti

Pokud jedna ze smluvních stran (dále jen „strany“) předloží spor k rozhodčímu řízení v souladu s čl. 32 odst. 2 nebo čl. 33 odst. 2 této dohody, použijí se pravidla stanovená v tomto protokolu.

ČLÁNEK I.2

Soudní kancelář a služby sekretariátu

Mezinárodní úřad Stálého rozhodčího soudu v Haagu (dále jen „Mezinárodní úřad“) plní funkce soudní kanceláře a zajišťuje nezbytné služby sekretariátu.

ČLÁNEK I.3

Oznámení a výpočet lhůt

1. Oznámení, včetně sdělení nebo návrhů, smějí být zasílána jakýmkoli komunikačním prostředkem, který osvědčuje jejich předání nebo umožňuje jejich ověření.

2. Tato oznámení smějí být zasílána elektronicky pouze v případě, že strana pro tento účel určila nebo schválila adresu.

3. Tato oznámení se zasílají v případě Švýcarska odboru pro Evropu švýcarského Federálního ministerstva zahraničních věcí a v případě Unie právní službě Komise.

4. Jakákoli lhůta stanovená v tomto protokolu začne běžet ode dne následujícího po příslušné události nebo úkonu. Pokud poslední den pro doručení dokumentu připadá na nepracovní den orgánů Unie nebo vlády Švýcarska, končí lhůta pro doručení dokumentu první následující pracovní den. Započítávají se dny pracovního klidu, které spadají do daného období.

ČLÁNEK I.4

Oznámení o zahájení rozhodčího řízení

1. Strana, která hodlá zahájit rozhodčí řízení (dále jen „žalující strana“), zašle druhé straně (dále jen „žalovaná strana“) a Mezinárodnímu úřadu oznámení o zahájení rozhodčího řízení.

2. Rozhodčí řízení se považuje za zahájené dnem následujícím po dni, kdy je oznámení o jeho zahájení přijato žalovanou stranou.

3. Oznámení o zahájení rozhodčího řízení obsahuje tyto informace:

a) požadavek, aby byl spor předložen k rozhodčímu řízení;

b) jména a kontaktní údaje stran;

c) jméno a adresa zástupce (zástupců) žalující strany;

d) právním základem řízení je čl. 32 odst. 2 nebo čl. 33 odst. 2 této dohody a:

i) v případech uvedených v čl. 32 odst. 2 této dohody otázka, která vedla ke sporu, oficiálně zařazená k vyřešení na pořad jednání smíšeného výboru v souladu s čl. 32 odst. 1 této dohody a

ii) v případech uvedených v čl. 33 odst. 2 této dohody rozhodnutí rozhodčího soudu, prováděcí opatření uvedená v čl. 32 odst. 5 této dohody a sporná kompenzační opatření;

e) určení jakéhokoli pravidla, které je předmětem sporu nebo se k němu vztahuje;

f) stručný popis sporu a

g) určení rozhodce, nebo má-li být jmenováno pět rozhodců, určení dvou rozhodců.

4. V případech uvedených v čl. 32 odst. 3 této dohody může oznámení o zahájení rozhodčího řízení obsahovat rovněž informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

5. Žádné tvrzení o dostatečnosti oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebrání ustavení rozhodčího soudu. Spor s konečnou platností rozhodne rozhodčí soud.

ČLÁNEK I.5

Odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení

1. Do 60 dnů od obdržení oznámení o zahájení rozhodčího řízení zašle žalovaná strana žalující straně a Mezinárodnímu úřadu odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, která obsahuje tyto informace:

a) jména a kontaktní údaje stran;

b) jméno a adresa zástupce (zástupců) žalované strany;

c) odpověď na informace uvedené v oznámení o zahájení rozhodčího řízení v souladu s čl. I.4 odst. 3 písm. d) až f) a

d) určení rozhodce, nebo má-li být jmenováno pět rozhodců, určení dvou rozhodců.

2. V případech uvedených v čl. 32 odst. 3 této dohody může odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení obsahovat rovněž odpověď na informace uvedené v oznámení o zahájení rozhodčího řízení v souladu s čl. I.4 odst. 4 tohoto protokolu a informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

3. Neposkytnutí odpovědi nebo neúplná či opožděná odpověď žalované strany na oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebrání ustavení rozhodčího soudu. Spor s konečnou platností rozhodne rozhodčí soud.

4. Požádá-li žalovaná strana ve své odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, aby se rozhodčí soud skládal z pěti rozhodců, určí žalující strana do 30 dnů od obdržení odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení dalšího rozhodce.

ČLÁNEK I.6

Zastoupení a pomoc

1. Strany jsou před rozhodčím soudem zastoupeny jedním nebo více zástupci. Zástupci mohou být nápomocni poradci nebo advokáti.

2. Jakákoli změna zástupců nebo jejich adres se oznámí druhé straně, Mezinárodnímu úřadu a rozhodčímu soudu. Rozhodčí soud může kdykoli z vlastního podnětu nebo na žádost účastníka řízení požadovat důkazy o pravomocích svěřených zástupcům stran.

KAPITOLA II

SLOŽENÍ ROZHODČÍHO SOUDU

ČLÁNEK II.1

Počet rozhodců

Rozhodčí soud se skládá ze tří rozhodců. Požádá-li o to žalující strana ve svém oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebo žalovaná strana ve své odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, je rozhodčí soud složen z pěti rozhodců.

ČLÁNEK II.2

Jmenování rozhodců

1. Mají-li být jmenováni tři rozhodci, každá ze stran jmenuje jednoho z nich. Dva rozhodci jmenovaní stranami vyberou třetího rozhodce, který bude předsedou rozhodčího soudu.

2. Má-li být jmenováno pět rozhodců, každá ze stran jmenuje dva z nich. Čtyři rozhodci jmenovaní stranami vyberou pátého rozhodce, který bude předsedou rozhodčího soudu.

3. Pokud do 30 dnů od jmenování posledního rozhodce jmenovaného stranami nedosáhnou rozhodci dohody o výběru předsedy rozhodčího soudu, jmenuje předsedu generální tajemník Stálého rozhodčího soudu.

4. Na pomoc při výběru rozhodců, kteří mají tvořit rozhodčí soud, se vytvoří a v případě potřeby aktualizuje orientační seznam osob disponujících kvalifikacemi uvedenými v odstavci 6, který je společný pro všechny dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro Dohodu mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o ochraně zdraví uzavřenou v […] dne […] (dále jen „dohoda o ochraně zdraví“), Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty uzavřenou v Lucemburku dne 21. června 1999 (dále jen „dohoda o obchodu se zemědělskými produkty“) a Dohodu mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska na snižování hospodářských a sociálních rozdílů v Evropské unii uzavřenou v […] dne […] (dále jen „dohoda o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska“). Smíšený výbor tento seznam přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely dohody.

5. Pokud některá ze stran rozhodce nejmenuje, jmenuje jej generální tajemník Stálého rozhodčího soudu ze seznamu uvedeného v odstavci 4. Není-li takový seznam k dispozici, jmenuje rozhodce losem generální tajemník Stálého rozhodčího soudu z osob, které byly formálně navrženy jednou ze stran nebo oběma stranami pro účely odstavce 4.

6. Osoby tvořící rozhodčí soud musí být vysoce kvalifikované osoby s vazbami na strany nebo bez nich, u nichž je zaručena nezávislost a neexistence střetu zájmů, jakož i široká škála zkušeností. Musí mít zejména odborné znalosti v oblasti práva a záležitostí, na něž se vztahuje tato dohoda, nesmí přijímat pokyny od žádné ze stran a musí zastávat svou funkci jako soukromé osoby a nesmí jednat podle pokynů žádné organizace nebo vlády, pokud jde o záležitosti týkající se sporu. Předseda rozhodčího soudu musí mít rovněž zkušenosti s postupy řešení sporů.

ČLÁNEK II.3

Prohlášení rozhodců

1. Pokud se u určité osoby zvažuje její jmenování rozhodcem, oznámí tato osoba všechny okolnosti, které by mohly vyvolat oprávněné pochybnosti o její nestrannosti nebo nezávislosti. V době od svého jmenování a v průběhu celého rozhodčího řízení oznamuje rozhodce tyto okolnosti neprodleně stranám a ostatním rozhodcům, pokud tak již neučinil.

2. Rozhodce může být odvolán, pokud existují okolnosti, které by mohly vyvolat oprávněné pochybnosti o jeho nestrannosti nebo nezávislosti.

3. Strana smí požádat o odvolání rozhodce, kterého jmenovala, pouze z důvodu, který se dozvěděla až po tomto jmenování.

4. Pokud rozhodce nejedná nebo pokud nemůže *de iure* nebo *de facto* plnit svou úlohu, použije se postup pro odvolání rozhodců stanovený v článku II.4.

ČLÁNEK II.4

Odvolání rozhodců

1. Strana, která chce odvolat rozhodce, podá žádost o odvolání do 30 dnů ode dne, kdy jí bylo oznámeno jmenování daného rozhodce, nebo do 30 dnů ode dne, kdy se dozvěděla o okolnostech uvedených v článku II.3.

2. Žádost o odvolání se zasílá druhé straně, odvolanému rozhodci, ostatním rozhodcům a Mezinárodnímu úřadu. Musí v ní být uvedeny důvody žádosti o odvolání.

3. Pokud byla podána žádost o odvolání, může druhá strana tuto žádost o odvolání přijmout. Daný rozhodce může rovněž odstoupit. Přijetí žádosti o odvolání nebo odstoupení nepředstavuje uznání důvodů žádosti o odvolání.

4. Pokud do 15 dnů ode dne oznámení žádosti o odvolání druhá strana žádost o odvolání nepřijme nebo pokud daný rozhodce neodstoupí, může strana, která o odvolání žádá, požádat generálního tajemníka Stálého rozhodčího soudu, aby o odvolání rozhodl.

5. Nedohodnou-li se strany jinak, musí být v rozhodnutí uvedeném v odstavci 4 uvedeny důvody tohoto rozhodnutí.

ČLÁNEK II.5

Nahrazení rozhodce

1. S výhradou odstavce 2 tohoto článku, je-li během rozhodčího řízení nutné rozhodce nahradit, je náhradník jmenován nebo vybrán v souladu s postupem stanoveným v článku II.2, který se použije na jmenování nebo výběr rozhodce, který má být nahrazen. Tento postup se použije i v případě, že jedna strana nevyužila svého práva jmenovat rozhodce, který má být nahrazen, nebo se tohoto jmenování účastnit.

2. V případě nahrazení rozhodce se řízení obnoví ve fázi, kdy nahrazený rozhodce přestal vykonávat své funkce, nerozhodne-li rozhodčí soud jinak.

ČLÁNEK II.6

Zproštění odpovědnosti

S výjimkou případů úmyslného protiprávního jednání nebo hrubé nedbalosti se strany v maximální míře povolené platnými právními předpisy zřeknou jakýchkoli kroků proti rozhodcům za jakékoli jednání nebo opomenutí v souvislosti s rozhodčím řízením.

KAPITOLA III

ROZHODČÍ ŘÍZENÍ

ČLÁNEK III.1

Obecná ustanovení

1. Datem ustavení rozhodčího soudu je den, kdy přijal své jmenování poslední rozhodce.

2. Rozhodčí soud zajistí, aby se stranám dostalo rovného zacházení a aby každá z nich měla v příslušné fázi řízení dostatečnou možnost uplatnit svá práva a předložit svůj případ. Rozhodčí soud vede řízení tak, aby nedocházelo k průtahům a zbytečným výdajům a aby byl spor mezi stranami vyřešen.

3. Nerozhodne-li rozhodčí soud po vyslechnutí stran jinak, koná se slyšení.

4. Zašle-li strana rozhodčímu soudu sdělení, učiní tak prostřednictvím Mezinárodního úřadu a současně zašle kopii druhé straně. Mezinárodní úřad zašle kopii tohoto sdělení každému rozhodci.

ČLÁNEK III.2

Místo konání rozhodčího řízení

Místem konání rozhodčího řízení je Haag. Pokud to vyžadují výjimečné okolnosti, může rozhodčí soud zasedat na jakémkoli jiném místě, které považuje za vhodné pro své jednání.

ČLÁNEK III.3

Jazyk

1. Jazyky řízení jsou francouzština a angličtina.

2. Rozhodčí soud může nařídit, aby ke všem dokumentům připojeným k žalobnímu nároku nebo k žalobní odpovědi a ke všem dalším dokumentům předloženým v průběhu řízení v původním jazyce byl přiložen překlad do jednoho z jazyků řízení.

ČLÁNEK III.4

Žalobní nárok

1. Žalující strana zašle svůj žalobní nárok písemně žalované straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu ve lhůtě stanovené rozhodčím soudem. Žalující strana se může rozhodnout, že své oznámení o zahájení rozhodčího řízení podle článku I.4 bude považovat za žalobní nárok, pokud rovněž splňuje podmínky uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.

2. Žalobní nárok obsahuje tyto informace:

a) informace uvedené v čl. I.4 odst. 3 písm. b) až f);

b) popis skutečností předložených na podporu žalobního nároku a

c) právní argumenty předložené na podporu žalobního nároku.

3. K žalobnímu nároku musí být pokud možno přiloženy veškeré dokumenty a jiné důkazy uvedené žalující stranou nebo by na ně měl žalobní nárok odkazovat. V případech uvedených v čl. 32 odst. 3 této dohody musí žalobní nárok obsahovat pokud možno rovněž informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

ČLÁNEK III.5

Žalobní odpověď

1. Žalovaná strana zašle svou žalobní odpověď písemně žalující straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu ve lhůtě stanovené rozhodčím soudem. Žalovaná strana se může rozhodnout, že odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení podle článku I.5 bude považovat za žalobní odpověď, pokud odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení rovněž splňuje podmínky uvedené v odstavci 2 tohoto článku.

2. Žalobní odpověď musí odpovídat na body žalobního nároku uvedené v souladu s čl. III.4 odst. 2 písm. a) až c) tohoto protokolu. Musí k ní být pokud možno přiloženy veškeré dokumenty a jiné důkazy uvedené žalovanou stranou nebo by na ně měla žalobní odpověď odkazovat. V případech uvedených v čl. 32 odst. 3 této dohody musí žalobní odpověď obsahovat pokud možno rovněž informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

3. V žalobní odpovědi nebo v pozdější fázi rozhodčího řízení, pokud rozhodčí soud rozhodne, že prodlení je odůvodněno okolnostmi, může žalovaná strana podat protinávrh za předpokladu, že je k tomu rozhodčí soud příslušný.

4. Na protinávrh se použije čl. III.4 odst. 2 a 3.

ČLÁNEK III.6

Příslušnost pro rozhodčí řízení

1. Rozhodčí soud rozhodne o své příslušnosti na základě čl. 32 odst. 2 nebo čl. 33 odst. 2 této dohody.

2. V případech uvedených v čl. 32 odst. 2 této dohody má rozhodčí soud mandát ke zkoumání otázky, která vedla ke sporu, oficiálně zařazené k vyřešení na pořad jednání smíšeného výboru v souladu s čl. 32 odst. 1 této dohody.

3. V případech uvedených v čl. 33 odst. 2 této dohody má rozhodčí soud, který projednával hlavní věc, mandát ke zkoumání přiměřenosti sporných kompenzačních opatření, včetně případů, kdy tato opatření byla zcela nebo zčásti přijata v jiné dvoustranné dohodě v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní.

4. Předběžná námitka nepříslušnosti rozhodčího soudu musí být podána nejpozději v žalobní odpovědi nebo – v případě protinávrhu – v replice. Skutečnost, že strana jmenovala rozhodce nebo se účastnila jeho jmenování, ji nezbavuje práva vznést takovou předběžnou námitku. Předběžná námitka ohledně toho, že by spor překročil pravomoci rozhodčího soudu, se podá, jakmile je během rozhodčího řízení vznesena otázka, která údajně překračuje jeho pravomoci. Rozhodčí soud může v každém případě přijmout předběžnou námitku podanou po uplynutí stanovené lhůty, pokud se domnívá, že k prodlení došlo z oprávněného důvodu.

5. Rozhodčí soud může o předběžné námitce uvedené v odstavci 4 rozhodnout tak, že ji bude považovat za předběžnou otázku, nebo prostřednictvím rozhodnutí ve věci samé.

ČLÁNEK III.7

Jiná písemná podání

Rozhodčí soud po konzultaci se stranami rozhodne o jiných písemných podáních kromě žalobního nároku a žalobní odpovědi, které strany musí nebo mohou předložit, a stanoví lhůtu pro jejich předložení.

ČLÁNEK III.8

Lhůty

1. Lhůty stanovené rozhodčím soudem pro předání písemných dokumentů, včetně žalobního nároku a žalobní odpovědi, nepřekročí 90 dnů, nedohodnou-li se strany jinak.

2. Rozhodčí soud přijme konečné rozhodnutí do 12 měsíců ode dne svého ustavení. Ve výjimečných případech spojených se zvláštními obtížemi může rozhodčí soud tuto lhůtu prodloužit až o další tři měsíce.

3. Lhůty stanovené v odstavcích 1 a 2 se zkrátí na polovinu:

a) na žádost žalující nebo žalované strany, pokud rozhodčí soud do 30 dnů od této žádosti po vyslechnutí druhé strany rozhodne, že se jedná o naléhavý případ, nebo

b) pokud se na tom strany dohodly.

4. V případech uvedených v čl. 33 odst. 2 této dohody přijme rozhodčí soud své konečné rozhodnutí do šesti měsíců od data, kdy byla oznámena kompenzační opatření v souladu s čl. 33 odst. 1 této dohody.

ČLÁNEK III.9

Předložení věcí Soudnímu dvoru Evropské unie

1. Při uplatnění článku 29 a čl. 32 odst. 3 této dohody předloží rozhodčí soud věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

2. Rozhodčí soud může předložit věc Soudnímu dvůr Evropské unie kdykoli v průběhu řízení za předpokladu, že je schopen dostatečně přesně vymezit právní a skutkový rámec věci a právní otázky, které vyvolává.

Řízení před rozhodčím soudem se přeruší do doby, než Soudní dvůr Evropské unie vydá rozhodnutí.

3. Kterákoli ze stran může zaslat rozhodčímu soudu odůvodněnou žádost, aby věc předložil Soudnímu dvoru Evropské unie. Rozhodčí soud takovou žádost zamítne, pokud se domnívá, že podmínky pro předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie uvedené v odstavci 1 nejsou splněny. Zamítne-li rozhodčí soud žádost strany o předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie, své rozhodnutí odůvodní v rozhodnutí ve věci samé.

4. Rozhodčí soud předloží věc Soudnímu dvoru Evropské unie prostřednictvím oznámení. Oznámení obsahuje alespoň tyto informace:

a) stručný popis sporu;

b) dotčený právní akt (akty) Unie a/nebo dotčená ustanovení této dohody a

c) pojem práva Unie, který má být vykládán v souladu s čl. 29 odst. 2 této dohody.

Rozhodčí soud oznámí předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie stranám.

5. Soudní dvůr Evropské unie použije obdobně vnitřní jednací řád použitelný pro výkon své pravomoci rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se výkladu Smluv a aktů přijatých orgány, institucemi a jinými subjekty Unie.

6. Zástupci a advokáti oprávnění zastupovat strany před rozhodčím soudem podle článků I.4, I.5, III.4 a III.5 jsou oprávněni zastupovat strany před Soudním dvorem Evropské unie.

ČLÁNEK III.10

Předběžná opatření

1. V případech uvedených v čl. 33 odst. 2 této dohody může kterákoli ze stran v kterékoli fázi rozhodčího řízení požádat o předběžná opatření spočívající v pozastavení kompenzačních opatření.

2. Žádost podle odstavce 1 musí označovat předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost, jakož i skutkové i právní důvody, které *prima facie* odůvodňují nařízení navrhovaných předběžných opatření. Musí obsahovat veškeré dostupné důkazy a důkazní návrhy, jež mají odůvodnit nařízení předběžných opatření.

3. Strana, která žádá o předběžná opatření, zašle svou žádost písemně druhé straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu. Rozhodčí soud stanoví krátkou lhůtu, v níž může druhá strana předložit písemná nebo ústní vyjádření.

4. Rozhodčí soud do jednoho měsíce od podání žádosti uvedené v odstavci 1 rozhodne o pozastavení sporných kompenzačních opatření, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) rozhodčí soud je *prima facie* přesvědčen o opodstatněnosti věci předložené stranou, která ve své žádosti žádá o předběžná opatření;

b) rozhodčí soud se domnívá, že až do konečného rozhodnutí by strana žádající o předběžná opatření utrpěla vážnou a nenapravitelnou újmu, pokud by nedošlo k pozastavení kompenzačních opatření, a

c) újma způsobená straně žádající o předběžná opatření okamžitým uplatněním sporných kompenzačních opatření převažuje nad zájmem na okamžitém a účinném uplatňování daných opatření.

5. Přerušení řízení podle čl. III.9 odst. 2 druhého pododstavce se nepoužije na řízení podle tohoto článku.

6. Rozhodnutí přijaté rozhodčím soudem podle odstavce 4 má pouze prozatímní účinek a není jím dotčeno rozhodnutí rozhodčího soudu ve věci samé.

7. Nestanoví-li rozhodnutí rozhodčího soudu v souladu s odstavcem 4 tohoto článku dřívější datum pro ukončení pozastavení, pozastavení končí přijetím konečného rozhodnutí podle čl. 33 odst. 2 této dohody.

8. Aby se předešlo pochybnostem, pro účely tohoto článku se rozumí, že rozhodčí soud při zvažování příslušných zájmů strany žádající o předběžná opatření a druhé strany zohlední zájmy fyzických osob a hospodářských subjektů stran, avšak toto zohlednění nesmí vést k přiznání reprezentativnosti těchto fyzických osob nebo hospodářských subjektů před rozhodčím soudem.

ČLÁNEK III.11

Důkazní prostředky

1. Každá strana předloží důkazy o skutečnostech, které jsou základem jejího nároku nebo její obhajoby.

2. Rozhodčí soud může na žádost jedné ze stran nebo z vlastní iniciativy požádat strany o relevantní informace, které považuje za nezbytné a vhodné. Rozhodčí soud stanoví stranám lhůtu pro odpověď na jeho žádost.

3. Rozhodčí soud může na žádost jedné ze stran nebo z vlastní iniciativy požádat jakýkoli zdroj o jakékoli informace, které považuje za vhodné. Rozhodčí soud si může rovněž vyžádat stanovisko odborníků, považuje-li to za vhodné, a v příslušných případech s výhradou jakýchkoli podmínek dohodnutých stranami.

4. Všechny informace získané rozhodčím soudem podle tohoto článku se poskytnou stranám a strany mohou rozhodčímu soudu předložit k těmto informacím připomínky.

5. Rozhodčí soud poté, co si vyžádal stanovisko druhé strany, přijme vhodná opatření k řešení veškerých otázek vznesených jednou ze stran, které se týkají ochrany osobních údajů, služebního tajemství a oprávněných zájmů důvěrnosti.

6. Rozhodčí soud rozhodne o přípustnosti, relevantnosti a síle předložených důkazů.

ČLÁNEK III.12

Slyšení

1. Pokud se musí konat slyšení, rozhodčí soud po konzultaci se stranami oznámí stranám s dostatečným předstihem datum, čas a místo slyšení.

2. Slyšení je veřejné, nerozhodne-li rozhodčí soud z vážných důvodů z úřední povinnosti nebo na návrh stran jinak.

3. O každém slyšení vypracuje a podepíše předseda rozhodčího soudu protokol. Pouze tyto protokoly jsou závazné.

4. Rozhodčí soud může rozhodnout o tom, že se slyšení bude konat virtuálně, v souladu s praxí Mezinárodního úřadu. Strany musí být o této praxi včas informovány. V takových případech se použije obdobně odstavec 1 a odstavec 3.

ČLÁNEK III.13

Absence konání

1. Pokud žalující strana ve lhůtě stanovené tímto protokolem nebo rozhodčím soudem bez dostatečného důvodu nepředloží svůj žalobní nárok, nařídí rozhodčí soud ukončení rozhodčího řízení, pokud neexistují nevyřešené otázky, u nichž může být rozhodnutí nezbytné, a pokud to rozhodčí soud považuje za vhodné.

Pokud žalovaná strana ve lhůtě stanovené tímto protokolem nebo rozhodčím soudem bez dostatečného důvodu nepředloží svou odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebo svou žalobní odpověď, nařídí rozhodčí soud pokračování v řízení, aniž by toto nepředložení samo o sobě považoval za přijetí tvrzení žalující strany.

Druhý pododstavec se použije i v případě, že žalující strana nepředloží repliku na protinávrh.

2. Pokud se strana řádně svolaná v souladu s čl. III.12 odst. 1 nedostaví ke slyšení a nedoloží dostatečné důvody, proč tak neučinila, může rozhodčí soud v rozhodčím řízení pokračovat.

3. Pokud strana, která byla rozhodčím soudem řádně vyzvána k předložení dalších důkazů, tak neučiní ve stanovených lhůtách, aniž by prokázala dostatečné důvody, proč tak neučinila, může rozhodčí soud rozhodnout na základě důkazů, které má k dispozici.

ČLÁNEK III.14

Ukončení řízení

1. Je-li prokázáno, že strany měly přiměřeně možnost předložit své argumenty, může rozhodčí soud prohlásit řízení za ukončené.

2. Rozhodčí soud může, považuje-li to za nezbytné vzhledem k výjimečným okolnostem, rozhodnout z vlastního podnětu nebo na žádost strany o opětovném zahájení řízení kdykoli před přijetím rozhodnutí.

KAPITOLA IV

ROZHODNUTÍ

ČLÁNEK IV.1

Rozhodnutí

Rozhodčí soud usiluje o přijetí rozhodnutí na základě konsensu. Ukáže-li se však, že není možné přijmout rozhodnutí na základě konsensu, je rozhodnutí rozhodčího soudu přijato většinou rozhodců.

ČLÁNEK IV.2

Podoba a účinek rozhodnutí rozhodčího soudu

1. Rozhodčí soud může v různých okamžicích přijímat samostatná rozhodnutí o různých otázkách.

2. Veškerá rozhodnutí se vydávají v písemné podobě a uvádějí důvody, o které se opírají. Jsou pro strany konečná a závazná.

3. Rozhodnutí rozhodčího soudu musí být podepsáno rozhodci, musí obsahovat datum jeho přijetí a místo konání rozhodčího řízení. Kopii rozhodnutí podepsaného rozhodci zašle stranám Mezinárodní úřad.

4. Mezinárodní úřad rozhodnutí rozhodčího soudu zveřejní.

Při zveřejňování rozhodnutí rozhodčího soudu Mezinárodní úřad dodržuje příslušná pravidla týkající se ochrany osobních údajů, služebního tajemství a oprávněných zájmů důvěrnosti.

Pravidla uvedená v druhém pododstavci jsou totožná pro všechny dvoustranné dohody v oblastech vnitřního trhu, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro dohodu o ochraně zdraví, dohodu o obchodu se zemědělskými produkty a dohodu o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska. Smíšený výbor tato pravidla přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely dohody.

5. Strany musí splnit požadavky všech rozhodnutí rozhodčího soudu neprodleně.

6. V případech uvedených v čl. 32 odst. 2 této dohody a po obdržení stanoviska stran stanoví rozhodčí soud v rozhodnutí ve věci samé přiměřenou lhůtu, aby vyhověl svému rozhodnutí v souladu s čl. 32 odst. 5 této dohody s přihlédnutím k vnitřním postupům stran.

ČLÁNEK IV.3

Rozhodné právo, pravidla výkladu, mediátor

1. Rozhodným právem je tato dohoda, právní akty Unie, na něž se v ní odkazuje, jakož i jakékoli jiné pravidlo mezinárodního práva relevantní pro uplatňování uvedených nástrojů.

2. Rozhodčí soud rozhoduje v souladu s pravidly výkladu uvedenými v článku 29 této dohody.

3. Předchozí rozhodnutí přijatá orgánem pro řešení sporů, pokud jde o přiměřenost kompenzačních opatření podle jiné dvoustranné dohody z těch, která jsou uvedena v čl. 33 odst. 1, jsou pro rozhodčí soud závazná.

4. Rozhodčí soud nesmí rozhodovat jako mediátor nebo *ex aequo et bono*.

ČLÁNEK IV.4

Vzájemně dohodnuté řešení nebo jiné důvody pro ukončení řízení

1. Strany se mohou kdykoli vzájemně dohodnout na řešení svého sporu. Každé takové řešení sdělí společně rozhodčímu soudu. Pokud je nutné, aby řešení bylo schváleno podle příslušných vnitrostátních postupů kterékoli strany, musí oznámení obsahovat odkaz na uvedený požadavek a rozhodčí řízení se pozastaví. Rozhodčí řízení se ukončí, pokud se takové schválení nevyžaduje, nebo po oznámení ukončení všech vnitrostátních postupů.

2. Pokud žalující strana v průběhu řízení písemně informuje rozhodčí soud o tom, že si nepřeje pokračovat v řízení, a pokud žalovaná strana ke dni, kdy toto sdělení rozhodčí soud obdržel, dosud neučinila žádné kroky v řízení, vydá rozhodčí soud oficiální usnesení o ukončení řízení. Rozhodčí soud rozhodne o nákladech, které nese žalující strana, odůvodňuje-li to chování této strany.

3. Dojde-li rozhodčí soud před přijetím rozhodnutí rozhodčího soudu k závěru, že pokračování v řízení se stalo bezpředmětným nebo nemožným z jiných důvodů, než jsou důvody uvedené v odstavcích 1 a 2, informuje rozhodčí soud strany o svém záměru vydat usnesení, kterým se řízení ukončí.

První pododstavec se nepoužije, pokud existují nevyřešené otázky, o nichž může být nezbytné rozhodnout, a pokud to rozhodčí soud považuje za vhodné.

4. Rozhodčí soud zašle stranám kopii usnesení o ukončení rozhodčího řízení nebo kopii rozhodnutí přijatého dohodou stran, podepsaných rozhodci. Ustanovení čl. IV.2 odst. 2 až 5 se použijí na rozhodčí rozhodnutí přijatá dohodou stran.

ČLÁNEK IV.5

Oprava rozhodnutí rozhodčího soudu

1. Do 30 dnů od obdržení rozhodnutí rozhodčího soudu může strana oznámením druhé straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu požádat rozhodčí soud, aby ve znění rozhodnutí rozhodčího soudu opravil jakékoli chyby ve výpočtu, administrativní či typografické chyby nebo chyby či opomenutí podobné povahy. Pokud rozhodčí soud považuje žádost za oprávněnou, provede opravu do 45 dnů od obdržení žádosti. Žádost nemá odkladný účinek na lhůtu stanovenou v čl. IV.2 odst. 6.

2. Rozhodčí soud může do 30 dnů od sdělení svého rozhodnutí provést z vlastního podnětu opravy uvedené v odstavci 1.

3. Opravy uvedené v odstavci 1 tohoto článku se provádějí písemně a tvoří nedílnou součást rozhodnutí. Použije se čl. IV.2 odst. 2 až 5.

ČLÁNEK IV.6

Poplatky rozhodců

1. Poplatky uvedené v článku IV.7 musí být přiměřené s přihlédnutím ke složitosti případu, době, kterou rozhodci na případu strávili, a ke všem dalším relevantním okolnostem.

2. Vytvoří se a v případě potřeby aktualizuje seznam denních náhrad a maximálního a minimálního počtu hodin, který je společný pro všechny dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro dohodu o ochraně zdraví, dohodu o obchodu se zemědělskými produkty a dohodu o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska. Smíšený výbor tento seznam přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely dohody.

ČLÁNEK IV.7

Náklady

1. Každá strana nese své vlastní náklady a polovinu nákladů rozhodčího soudu.

2. Rozhodčí soud stanoví své náklady ve svém rozhodnutí ve věci samé. Tyto náklady zahrnují pouze:

a) poplatky rozhodců, které se uvedou zvlášť pro každého rozhodce a stanoví je sám rozhodčí soud v souladu s článkem IV.6;

b) cestovní a další výdaje rozhodců a

c) poplatky a výdaje Mezinárodního úřadu.

3. Náklady uvedené v odstavci 2 musí být přiměřené s ohledem na spornou částku, složitost sporu, dobu, kterou na případu rozhodci a veškeří odborníci jmenovaní rozhodčím soudem strávili, a veškeré další relevantní okolnosti.

ČLÁNEK IV.8

Složení zálohy na náklady

1. Na začátku rozhodčího řízení může Mezinárodní úřad požádat strany, aby složily stejnou částku jako zálohu na náklady uvedené v čl. IV.7 odst. 2.

2. V průběhu rozhodčího řízení může Mezinárodní úřad požádat strany o dodatečné zálohy kromě záloh uvedených v odstavci 1.

3. Veškeré částky uložené stranami podle tohoto článku se uhradí Mezinárodnímu úřadu a jsou vyplaceny k pokrytí skutečně vynaložených nákladů, zejména včetně poplatků zaplacených rozhodcům a Mezinárodnímu úřadu.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK V.1

Změny

Smíšený výbor může rozhodnutím přijmout změny tohoto protokolu.